

Oratio habita : in capitolio Gulielmopolitano in comitiis Universitatis Virginiae, die XII Junii M.DCC.LXXXII ... / Joannes-Franciscus Coste.

Contributors

Coste, Jean-François, 1741-1819.
University of Virginia.

Publication/Creation

Lugduni Batavorum, 1783.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ckaxqtme>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DE ANTIQUA
MEDICO - PHILOSOPHIA

ORBI NOVO ADAPTANDA.

DE ANTIQUA

MUSEO PHILOSOPHIA

CHRI MONO ADRIANUS

V.
4

O R A T I O H A B I T A

IN CAPITOLIO GULIELMOPOLITANO

IN COMITIIS UNIVERSITATIS VIRGINIÆ ,

Die XII Junii M. DCC. LXXXII.

Dùm favente Gallorum DUCUM & MILITUM frequentia ,

Medicæ Cooptationis Laureâ donabatur

CHRISTIANISSIMI REGIS Exercitus

ARCHIATER,

JOANNES - FRANCISCUS COSTE ,

*Saluberrimarum Medicinæ Facultatum Parisiensis
Alumnus , Valentiniæ Doctor , Pennsylvaniensis
Doctor Honorarius ; Regiarum Medicinæ
Societatum Londinensis , Edimburg. , Paris.
Regii Lotharingorum Medicorum Collegii
Honorarius ; è Regiis Scientiarum , Artium &
Litterarum Academiis Nanceïanâ , Lugdunensi ,
Divionensi ; ex Humanâ Societate Philadelphien-
si ; Societatis Philosophicæ Americanæ Socius ;
Arcis & Militaris Nosocomii Caleti , Nava-
liumque REGIS Exercituum Medicus.*

LUGDUNI BATAVORUM.

1783.

OF THE

LIBRARY

OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN THE DISTRICT OF COLUMBIA

THE

RECORDS OF THE

LAND OFFICE

FROM 1800 TO 1860

IN

THE

LIBRARY OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN THE DISTRICT OF COLUMBIA

THE

RECORDS OF THE

LAND OFFICE

FROM 1800 TO 1860

IN

THE

LIBRARY OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

178

GEORGIO WASHINGTON,

LIBERTATIS & PATRIÆ

ARMIS PARENTI,

PIETATE FILIO;

V I R O

TOTIUS VITÆ INTEGRITATE,

TENACITATE PROPOSITI,

CONSTANTIA IN ARDUIS,

TEMPERANTIA IN TRIUMPHIS,

FAMÆ

VEL IPSIS HOSTIBUS

INTACTÆ,

SUUS ET ALTER ORBIS

DUM PLAUDEBANT....

HOC TENTAMEN

QUOD CIVIUM INCOLUMITATI JAM CONSECRATUM,

D. D. D.

AUTHOR.

GEORGE WASHINGTON

LIBERTAS & PATRIA

ARMIS PARATI

PERITURUS

VIR

TOTUS VITAE INTERITUS

EXACTATE PROPOSIT

CONSTANTIA IN ARDUE

PERMANENTIA IN TRIUMPHIS

TAME

VEL IPSA HOSTILIS

INTELLEXIT

SUUS ET ALTER ORBIS

INIMICITIA

HOC TENTAMEN

QUOD CIVILIS INCOMMITTATIAM CONSERVAT

D. D. D.

AUTHOR

A N T I Q U A

NOVUM ORBEM DECET

MEDICO - PHILOSOPHIA.

FELICES ter & ampliùs, quos dùm officium
simul & grati memorisque animi conscientia ju-
bent, amor allicit, grataque adimplendi muneris
trahit voluptas. Felices quibus dicturis id contigit
fortunii, ut cum rei dicendæ dignitas summa,
magnumque momentum concurrant, Regionis,
Temporis & Loci ità consentiant rationes, ut beni-
gnum Auditorum favorem dicenti sint conciliaturæ.

Medicina libera esse debet. Dùm citrà plenio-
ris libertatis hæret limites, nil nisi famula, nil nisi
mancipata esse potest, celeberrimorum licet artis
magistrorum in verba juraret. Sic à puero, ut ità
dicam, tacitò suspicabar; sic adolescentes inter
amicos arbitrabamur; sic juvenis adhuc dùm &
Medicus expertus sum; haud aliter nunc ratione
& nonnullâ experienciâ duce persuasum habeo.

Optraveram, Professores ornatissimi, meam hanc de Medicinâ mentem, datâ occasione aliquâ, liberè & palàm declarare. Auctius atque Dii meliùs fecêre. Dùm solemnis hæc quâ me beatum vultis Cooptatio, pristinis quos olim contulerant Medicis Honoribus, sic jucunditatis, sic decoris plenam adjungere amat Lauream, novi quàm pauca, si quædam mihi-met-ipsi, quàm multa vestræ opinioni, benevolentia, humanitati debeam.... Præsertim eo tempore quo Ducem illum Fortissimum (1), Nobilissimum, Doctissimum, Universi hujus Studii non *præstidium* tantùm, sed & *dulce decus* utroque titulo vindicavistis. Nùm singularis ejus ergà me benevolentia & spectatrix & interpretes Academia, statuisset aliquid mihi impertitum iri illius honoris, quem sic meritò illa acceperat à Viro in quo tot tantaque laudanda sunt, ut faciliùs fuerit laudasse innumera, quàm plura non omisisse ! Licèt enim non possint non vehementer admirari hominis doctrinam, & animum, & fortitudinem, & ingenium, magis tamen amant indolem.

Dùm me huic, sed quàm longo haud me fugit intervallo, proximum, jubetis esse vestrum, certè jubetis fore meliorem..... Jubetis ut illius, quo communi gloriamur patrono, vestigiis insistentis,

quidquid sancta poscit Humanitas, quantum poterō, efficiam.... enitar in quidquid meliùs, optimum & honestum.... sit mihi salus populi suprema lex. Sic & vobis & meo Mecænati propior fiam. Sed monet quàm profitemur Philosophia, licèt debitis, tamen optimorum hominum parcere laudibus.

Nec minùs vestra me, Professores ornatissimi; brevitatem encomii jubet modestia.

Vellem tamen clarissimum hujus Academiæ Præsidentem (2) quantis se ingenii, indolis, & studii dotibus commendandum exhibeat prædicare, qui sanctè sapienterque audax, primus forsàn Theologiam ad rectæ Philosophiæ modulum probandam non dubitaverit; novo fanè & Theologis nostris penitùs inaudito ab *Astronomiâ* argumento, christianæ fidei patrocinari ausus.

Vellem & consultissimum Antecessorem vestrum (3) gratulari, qui *Gentium jus* quàm *Civium jura* non minùs *doctus*, Legisconsulti gravitatem morum comitate, consummatamque scientiam tam suavi urbanitate temperat.

Placet Indicæ linguæ Professoris (4) mores anti-

quos aureamque hominis simplicitatem spectare; dùm in re intricatissimâ, arduoque & ignoto negotio, difficili labore tam facilem aditum docendis patefecerit.

Norunt omnes quam Philosophiam *moralem* sic patheticè proficitur ex cathedrâ, non aliam ipsius Professore (5) nec domi, nec foris (& quâ morum indole!) profiteri.

Nec te invitum quamvis, quî possem silentio præterire, cui, quidquid annuerant priùs, molle illud atque facetum, utile & dulce, profugienti licet, & *libertatis* illecebris capto, in Orbem Novum vela danti, denuò patriæ annuerunt Camænæ.... Tu, mî BELLINI.... (6) Gratum & amicum medicis auribus nomen! Quantùm celeberrimo patruo tuo debuisse & debere gloriatur Ars nostra Saluberrima tantùm ego illi quâ me devinctum habes amicitiae.... Sed quod jubet illa, tu vetas.... Superfedeo itaque dicendis, sed multi norunt quàm multis, vicissim invitus, superfedeam!

Tua hîc potissimum res agitur, Doctor Saluberrime (7), cui id perhonorifici muneris incumbit ut Philiatros in Medicinæ scientiâ informandos

fufcipias. Quod fum dicturus tu cogitasti, optasti, dixisti. O utinàm & olim faciendi detur occasio & opportunitas quales & quod faciendum & qui facturus decent! Nunquàm ego meliùs quàm tu feceris dixerim. Præclarum, bonæ Philophiæ plenum, & ad observationis & experientiae trutinam redactum tuum de BILE Tentamen, quantâ cum voluptate perlegerim dicere velle, quantùm vellem, fortasse non effet hujus loci. Sed argumentum præstat, & quidem non leve, omnis illius optimi quod à te sperandum habent Academia, Virginia & Americanæ fœderationis Concives.

Me benignus hic, qui mihi honori est, Concurfus vester, Fortissimi, Nobilissimique Duces & Milites, non monet, sed memorem facit omnis illius quod vestræ jamdudùm debeo & benevolentiae & opinioni. Vestra est laus, quæ Imperatoris vestri eadem est, & quæ ejus est gloria, non alia est vestra.... Cùm enim plus laboris Militiæ nunquàm imposuerit quàm sibi, sic nec plus honoris assumendum sibi unquàm præsumpsit, tùm fortis & generosus, cùm etiàm felix.... Dùm res ultimo Marte peractæ tantæ extiterint, ut nec laudabilior nobiliorve unquàm bellandi ratio, nec longiùs difficiliùsve ab exercitu ullo susceptum iter peractumque, nec

obsidio minori tempore, majore concilio, virtute, fortunâ, gesta commemorari possit (8).

Quæ tuæ similis est militaris virtus, IMPERATOR INVICTISSIME (a), hæc annuente ipso-met-illo Tullio Cicerone, quem ferunt... *Cederent arma togæ* voluisse... «Hæc militaris virtus præstat cæteris omnibus. Hæc nomen Populo Romano..... Hæc Romanæ Genti æternam gloriam peperit.... Hæc orbem terrarum parere huic imperio coëgit. Omnes urbanæ res, omnia hæc nostra præclara studia, & academica laus illa & industria latent in tutelâ ac præsidio bellicæ virtutis. Simul atque increpuit suspicio tumultûs, artes illicò nostræ conticescunt. Omnia ista studia de manibus excutiuntur, simul atque aliquis motus novus bellicum canere cœpit.... Cedant igitur, pergit Orator toties Consul, «cedant forum castris, otium militiæ, stylus gladio, umbra soli.... Sit denique in civitate ea prima res, propter quam ipsa est civitas (b) ».

Mirari prorsus subit quonam modo auxiliatrices sibi invicem manus hoc in magno Orbis Novi nego-

---

(a) Comes de ROCHAMBEAU.

(b) Tull. pro L. Murænâ.

tio præbuerint & bellicæ & philosophicæ virtutes. Harum inchoandi provincia fuit, quod perficiendi operis sibi illæ assumpserunt munus. Quam nam ergò, Auditores ornatissimi, optabiliorem unquam occasionem nactus, liberiùs possem & magis amicis auribus LIBERTATIS thema in medium proferre, quàm in hoc tot Heroum aut Philosophorum quot Auditorum dignissimo concursu?

Vestrum est, aut vestrum esse debet, Viri clarissimi, quidquid liberum, optimum & honestum. Libertatis jus Orbi Novo facitis, fecistis imò.... Liberam & facitote ipsi Medicinam. Quæ decet, hæc proderit. Nulla homines verè liberos, nulla sapientissimos homines, nulla homines viros, nisi mascula, virilis & philosophica decet Medicina.

Non aliam, non extraneam exquirite quam quæ fuit divini Hippocratis. Hæc præsertim experientiæ doctrinâ conjunctæ laude inclaruit. Cujus, Auditores, quò loci encomium opportuniùs, aptiùs, quàm in hoc Scientiarum optimarumque disciplinarum sanctuario; dùm utile dulci miscere curiosi, Cathedram Arti Saluberrimæ erexerunt, dùm Nosocomium hospes in Academiâ, dùm non aliis nisi academicis viris ægrotantes nostri utuntur

hospitibus (9). Quod certè dùm singularis illorum humanitatis eximium præ se fert exemplar , non minùs schema & quidem insigne præbet omnis illius commodi quo luxuriaretur Scientia Medica , si Nosocomium semper in Academiâ , aut potiùs si nulla esset unquàm extrà Nosocomium Medica Academia.

O utinàm sic ad rectæ experientiæ normam informaretur doctrina in Medicis , semperque à Doctrinæ lumine Experientia mutuaretur præsidium ! Quo fieret ut nec toties manca , nec rudis toties Experientia , nec toties inutilis , toties stultè superbiens Scientia , principatum in alterutram vicissim usurparent... exule prorsùs Philosophiâ , divinâ illâ Philosophiâ , sine quâ nec sublime , nec optimum , nec bonum , nec honestum quidquàm , ab ullis unquàm nec scientiâ , nec arte , nec hominibus expectandum esse videatur.

Rem itaque nec ingratam Auditoribus , nec loco tempori-ve alienam arbitror , si tanti momenti argumentum Inauguralis hujus-ce Orationis scopum faciam.

Quo in negotio , ut ordo aliquis fervetur , Medicinæ Hippocratis cæteris omnibus quæ hanc

aut præcefferunt, aut subsecutæ sunt medendi Methodis præcellentiam, primo loco, exponere animus est. Exindè quàm dispar sit quæ in Orbe Novo dominium obtinet Medicina, ab eâ quâ in nixus divus Senex arces attigit igneas. Disparitatis hujus nodum solvere Philosophiæ est. Hâc auspice, intrâ demonstrationis fines, ut spero, inconcussum manebit, quod *Antiquior illa Medicina, cæteris omnibus Orbem Novum magis deceat.*

Dùm Sapienribus dico, & illius meminisse juvaret, quod *intelligentibus pauca*. Sed vastâ nimium, amplissimâque dicendi, quia & sentiendi & cogitandi maxima est, copiâ elatus, vereor ne longior fiam; & si quamquàm ingens admodum, non tàm dicendi ratio mihi habenda fuerit, quàm audiendi.

PARS PRIMA.

« UT alimenta sanis corporibus Agricultura ,
 sic , ut Celsus amat loqui , sanitatem ægris Medicina promittit : hæc paucarum olim scientia herbarum quibus sisteretur fluens sanguis , vulnera coïrent paulatim (a) » ; sed exindè , (quod nemo quem sciam Philosophorum animadvertit unquàm) , cùm aliundè quam ab agriculturâ sanis alimenta quæsitæ sunt , tunc insufficiens fuit ægris paucarum duntaxat scientia herbarum. Implicatio sanitas , si ità loqui fas est , implicatioribus morbis locum dedit , & implicatiores morbi implicatioribus remediis. Cùm non satis fuit populis fluviusque ceresque (b) , luxuria paulatim increscens , altioris delicatiorisque palati tentavit pabula , experta est potus. Sic datis intricatioribus novorum morborum causis , « Remedia illa , quæ naturæ placuerat esse parata vulgò , inventu facilia , ac sine impendio (c) » , longiùs fuerunt quærenda , remotioribusque indaganda vestigiis. Sic & morbos & remedia ab invicem mutuati , noxia à saluta-

---

(a) De Med. Præf.

(b). Luc. Pharf.

(c) Plin. Hist. nat.

ribus discernentes, quæ aliorum salute, quorundam interitu experimenta fecerant, memoriæ hominum translatitiè primò, dein in templis aut publicis in plateis inscripta tradiderunt.

Observationibus plebeiorum imprimis ortum suum debuit Medicina illa cujus & parens fuit & princeps Hippocrates. Ex iis enim Clinicam aliqualem, fateor equidem, eruerant primi quos sic vocaverant Medicos Empirici, qui ità Artis propriè dictæ Medicæ prima jecerunt fundamenta. Phænomenorū explicationes, remediorum rationes agendi physicas, dùm postea tradere conabantur Philosophi, Arti Scientiam Medicinæ addiderunt. Exindè systematum producendorum cacoethes, Scientiæ & Arti Medicorum natales præbuit, simulque & ansam omnibus illis quæ à Scientiæ abusu metuenda erant incommodis. Quod in causâ fuit cur sapienter admodum Hippocrates Medicinam primus à Philosophiâ, ut narrat Celsus, separaverit.

Philosophia illa quâ Medicinæ sic probè interdixit jam-jam systematica, audaciæ loquacitatisque plena, otiosorum Dialecticorum & Sophistarum potiùs, quàm re ipsâ curandis morbis addictorum hominum. Spretâ sic facilè inter doctos spernendâ

indoctâ Empiricorum methodo , citò-citiùs principatum in praxi sibi arrogasset garrula hæc & doctè superba litteratorum auctoritas , ni laudatam separationem instituisset Hippocrates.... Quam non aliâ de causâ instituendam putavit , nisi probato quod nulla adhuc propriè dicenda Medicina ante ipsum fuisset , nulla quæ ejus esset indolis , quâ ut simplicior , sic perfectior , sic generi humano foret utilior.

Scientiam enim Medicorum à Medicinæ Scientiâ & hanc ab Arte medicâ distinguendas , qui rem attentius perpenderit , nemo prorsùs inficias ibit.

Ars medica ab observatione merâ. *Scientia medica* ab evidentium causarum & mediorum felici experienciâ comprobatorum cognitione. *Scientia Medicorum* , quo nomine intelligendum veniret quidquid ad gloriam Medici , potiùs quàm ad directam ægri utilitatem pertinere videtur.... Systematum vanitas , varietas.... Historia.... Controversiæ nimis curiosæ de Physiologiâ , aut de Chymicis remedium agendi rationibus.... bona equidem omnia , sed tamen in inferiori gradu , suntque aut fieri possunt periculi plena , si à vero proprioque Medicinæ scopo , qui sanitas est aut sanitatis restitutio , Medicum præposterè avertant ; quo pacto fieri

posset aut videri doctior, subtilior, minus reipsa beneficio foret utilis.

Artem duntaxat norant qui Hippocratem præcefferant Medici. Arti divinus ille Senex *medicam* adjecit *Scientiam*. Potuisset addere *Scientiam Medicorum*, cum & ipse magnus sui temporis audierit Philosophus.

Mera rudisque Observatio, vix experientiæ nomine digna, Empiricorum basis. Doctæ & ad doctorum arbitrium variæ, pro ratione temporum & locorum contradictoriæ Theoriæ, sæpè non mediocri Medicinæ damno, majorem quàm par erat apud Medicos, etiàm & practicos, adeptæ sunt auctoritatem. Has inter Scyllam & Charibdim medio tutissimâ prodiit Hippocratis Medico-Philosophia. Hæc præcipuè stat in probè cognoscendis morbis & ab invicem distinguendis, eruendisque & adimplendis indicationibus non nunquàm claris, probabilibus saltem, sed semper aut conatibus aut voto naturæ reciprocis. Hoc opus, hic labor.... Cætera omnia semper & ubiquè impromptu. Medicus enim si quidem suffecerit ad cognoscendum, sufficiet etiàm ad sanandum (a); Quo sensu nedùm Philosophiam

---

(a) Hipp. lib. de Arte.

à Medicinâ excluferit Hippocrates, imò ipsam Saluberrimæ Arti adjiciendam decrevit.... « Oportet, ut ipsius-met verbis utar , « oportet sapientiam ad Medicinam traducere & Medicinam ad sapientiam. Medicus enim philosophus Diis æqualis habetur (a) ».

Multus fuit Hippocrates in iis quæ sunt *Artis & Scientiæ medicæ* , non multus in iis quæ ad *Systemata* aut *Medicorum* , ut diximus , *Scientiam*.... Ingenuèque fatendum est quod ubi Theoreticus , ibi forsan & mediocris , ut in libris de *Geniturâ & de Naturâ pueri* ; aut cùm vult mentem humanam in sinistro cordis ventriculo insitam esse & reliquæ animæ imperare (b). Sed hanc mediocritatem excusat CIRCULATIONIS & PERSPIRATIONIS INSENSIBILIS, hujus à Sanctorio, illius ab immortali Harvæo demonstratæ ignorantia.... Quæ duo vix inter millena post Hippocratem inventa reperiēs, quæ alicujus in Arte medendi utilitatis fuerint. Multa enim.... innumera demùm invenit, cogitavit, excogitavit, finxit, quæsiivit.... De multis & in utramque partem differuit ab Hip-

---

(a) Lib. de Dec.

(b) Lib. de Corde.

pocrate ad nostra usque tempora Medicorum Scientia .... Et cui aut artis aut hominum bono ?

« Nihil est , inquit Tullius , nihil tam absurdum quod ab aliquo Philosophorum non fuerit dictum ». Quantò veriùs effatum si de Medicis & Medicinalibus ! Fidem faciat brevissima , quam potero , pace vestrà , in Historiam Medicam excursio.

A Numeris & Numerorum Reciprocitatibus aut Differentiis Vitæ , Sanitatis & Morbi Phænomena repetenda voluerat PYTHAGORAS , ad cujus doctrinæ mentem praxim suam direxit EMPEDOCLES ille , qui sibi met-ipsi pravè Medicus , ut Horatiani illius meministis omnes , ardentem frigidus Ætnam infiluit. Quod Rhetoricæ tribuit PRODICUS , id PLATO Triangulis materiæ , ARISTOTELES Cathegoriis.... PRAXAGORAS , dato incassum remedio , non dubitabat sectionem celebrare abdominis , lustrataque interanea pristino loco restituere. Horum omnium placita , & Hippocratis ipsius-met , CHRYSIPPUS CNIDIUS quidam , testante Plinio , ingenti garrulitate mutavit (a). Tantùm Geometriæ , quantùm Musicæ , sic multùm ambobus HERODICUS tribuisse dicitur , ut Geo-

---

(a) Hist. Nat. lib. 21 , c. 1.

metriæ aut Musicæ ignaros suis operibus absolute interdixerit. THEOPHRASTIS, antiquioris illius inter Græcos Medicæ Botanicæ parentis, quis cantilenas, quis tot aniles non novit fabulas?

ROMÆ, in Urbe illâ Gentium & Orbis, tot tantisque pollenti viris, exordium sumit quam vocaverant, posteaque abrogaverunt, Medicina, ab *Amuletis & Incantationibus*, quæ à *Psylliorum* superstitionis plebe ARCHAGATHUS mutuaverat. Hanc praxim *Fricatrix* ASCLEPIADIS excepit *Methodus*, *Atomis* EPICURI innixa, *Analogismo* inter *Poros & Corpuscula Ambientia* allegato. THESSALUM cuncta majorum placita subvertisse, *rabie quâdam in omnis ævi Medicos perorantem* fert PLINIUS. Hic morbos omnes à *Metasyncrisi*, quæ est mutatio universa in corpore, & medelam omnem à *Metasyncriticâ*. Hinc METHODICORUM, EMPYRICORUM, PNEUMATICORUM, ECLECTICORUM, EPISYNTHETICORUM sectæ, aliæ ab aliis non minùs animis quàm opinione discrepantes. Quos inter ARETÆUM probæ estimationis & doctrinæ & litteraturæ virum, & A. CORNELIUM CELSUM vix omni culpâ absolveris.... Dùm Celsus, ille ipse *Celsus*, sic meritò nuncupatus, si ad urbanitatem sermonisque elegantiam,

gantiam , eximiarum rerum ordinem , philosophicos prospectus attendas... Quem , (venia sit verbo) , exiguum ferè dùm ad media devenit inveneris... Dùm sapienter admodùm hauriendorum parvus pharmacorum , *Topicis* quæ vocant externis , iisque innumeris , quoquò quæsitis & quoquò versùs applicatis , tantum momenti tantamque virtutem tribuendam nullus dubitaverit.

Nec diutiùs Romæ vos mōrabor , Auditores clarissimi. Quid enim sibi vindicandum haberet Philosophia , nec à Liberto illo Augusti , *Musæ* , quem aulicum potius quàm Medicum vixisse ferunt , quem statuâ , balnei præscripti causâ , donavit Cæsar , imperatoris superbiæ , quam rei ipsius momento consulens magis ? Quid *Andromachus* ille Archiater , & sic pauperrimè dives ipsius *Theriaca* ? Quid toties celebratus Pergamenus ille Scholiastarum parens , & Scholiorum abusus , magnum primumque exemplar Galenus ? Qui in sapientes Hippocratis libros plus quàm *quingenti* exaravit volumina , in quibus & *Elementa* & *Qualitates cardinales* , & millenas in immensâ verborum quæstionumque copiâ chymeras , otiosæ doctorum commentatorum industriæ illustrandas , operosèque ampliandas & commentandas reliquit.

ARABES investigate : ABBAM-HALI, AVENZOAR, AVERROES, RHAZEM ipsum... Squalidâ omnes infamatos Pharmaciâ.... Theoriâ *Aristotelismum* & *Qualitates occultas* referente... Qui Chymiam Medicinæ damno-ne an commodo, adhuc sub judice lis est, in hanc transtulerunt. Nonne ab iis traditam habemus Rhapsodiam illam & tantifactam olim, & tam parvi faciendam, ut præceptis, ut verbis, sic omnibus numeris portentosam, quam tamen poëmatis aut carminis nomine nimium patienter decoratam

Anglorum Regi *scripsit* schola tota Salerni?

Quid inter neotericos veteres, & PARACELSUM & HELMONTIUM præstanti aliundè ingenio viros memorem, totos in Chymiâ & Alchymicis, fumis & fornacibus? Quid nostros & *Riolanos* & *Ferlium* & *Riverium*, illos Parisinæ, hunc Montispeffulanæ Scholarum decus, & linguis & litteris, & sui illorum temporis Philosophiâ illustres, Apozemata, Vina, Aquas, Look, Syrupos, Pilulas, Trochiscos, Eclegmata, quibusvis undequâque accersitis, mixtis, intermixtis, ambabus, quibusvis horâ, loco, tempore, indefinenter præscribentes? Quid *Sennertum*, quid *Etmulleros*, quid *Millenos* infinitus propè referam? Cùm nullum aut vix

nonnullos investigare sit in hâc longissimâ tot doctissimorum, clarissimorumque quibus Europæana superbiit Medicina virorum serie, qui præjudicatæ cuidam aut saltem nimium extensæ & protractæ propriæ opinioni theoricæ aut practicæ non libaverit; nullum qui Chymix, aut Botanicæ, aut Matheseos, aut ipsarum-met pulcherri-marum Artium cultor nimium, iisque nimium exclusivè deditus, aut scribendi, aut docendi, aut agendi, aut omnia simul, personam ad prædilectæ disciplinæ normam non mancipavit; nullum inter majoris famæ praticos, cui cæteris aut contemptis aut neglectis, adoptiva quædam methodus, *suumque*, ut loqui amabant, & (hujus temporis conditionem) nonnulli adhuc dùm amant, *specificum* non magis arriserit.

ANGLIS Attractio, ITALIS Electricitas, GERMANIS Magnetismus, Pulsimania HISPANIS, GENEVENSIBUS & HELVETIIS Gymnastica, Chymico-Mechanica GALLIS magis arrisere.

Exutoria CHINENSES, Vesicatoria & Cardiaca ANGLI, Venæ-sectionem & refrigerantes Potus GALLI, ITALI Cucurbitulas, RUS-

SIANT Balnea vicissim & calidissima & frigidissima , Drastica & omnis generis *Alterantia GERMANI* , iisdem licet in morbis , frequentius in usum advocant. Diætam in acutis , Rationem victûs in chronicis multifaciunt plures , sed diversè imperant ; de hâc vix curant nonnulli.

Nivem BARTHOLINUS , *Ipecacuanham suo modo PISONES* , *Simaroubam HELVETIUS* , *Corticem Peruvianum JESUITÆ* priùs & indè innumeri , *Kermetem CARTHUSIANI* , *Anti-hecticum POTERIUS* , *Pilulas suas MORTON* , *Pulverem suum JAMES* , *Aquam Melitensis MONACHUS* , *Ignem POUTEAU* , *Glaciem POMME* , *Aërem fixum MACBRIDE & PRINGLE* , *Calomelas Variolarum insertor SUTTON* , *Saturnina GOULARD* , *suam Cicutam STORK* , *Dulcamaram FOUQUET* , *Arnica COLLIN* , suo loco , suâ vice quisque laudaverunt. Hic *acidis spiritibus & æthereis* venena pugnat , quæ *alkali volatili fluore* ille.... Et ut taceam de *MAGNETISMO* nescio quo , quod ferunt nunc , ad delirium usque , bonos apud Parisinos , in quovis admissum morbo , reclamantibus licet sapientissimis saluberrimæ Scholæ Magistris.... Quot ad vitam producendam *Aloëtica* ! quot *Martialia* ad robo-

randum ! quot *Mercurialia* ad luem veneream & chronicos , *Panaceæ* toties , toties *Arcani* titulis & dehonestata & insignita ! quot cætera , quorum impossibilis prorsùs foret enumeratio , obsoleta ! quot vana ! quot barbara ! quot floccifacta ! quot oblivioni aut derisioni data & danda ! & ex his quàm multa renascentur & renascuntur quæ jam cecidère , cadentque denuò , quæ nunc sunt in honore. . . . . Dùm nunc hùc , nunc illùc rapta , attracta , repulsa & medentium & ægrotantium turba , cui & quibus fidem habeat prorsùs nescia , experimentis & curationibus undequâque in testimonium vocatis , incerta manet

Quo fata ferant , ubi sistere detur.

Quò sistendum , Auditores ornatissimi ? Jam auspicamini , certus confido. Hippocrati. Tot illas inter dissentientes Sententias , tot inter Systemata , Theoremata , Paradoxa , quassantibus omnia opinionum tempestatibus , si fractæ illabantur Medicorum theoriæ , *impavidam* doctrinæ ipsius columnam *ferient ruinæ*.

Quantùm etenim diversas opiniones de omnibus ferè rebus ad varias Medicinæ partes spectantibus in medium protulerint Medici omnium

ætatum & regionum, in hoc uno tamen tantum-
que consentiunt, quod Hippocrates sit, ille om-
nium, quo duce & auspice nihil timendum. Huc
certè pertinet Tullii pro Romanæ gentis præstantiâ
argumentum.

Illa igitur sola admittenda est Philosophia in
Medicinâ quæ sit ut omnium locorum, sic om-
nium temporum, quod de paucis duntaxat, si
Divinum Parentem excipias, dici potest. Ab ipso
enim ne minimum quidem gradum corripuerunt
nec *Ars*, nec *Scientia*.

Anatomiam & novit ipse quantum tunc tem-
poris potuit, & plurimi fecit & discendam Phi-
liatris suavit & curavit. Admisit notionem func-
tionum in statu sano, quò facilius læsionis genus
& gradum in morbo dignoscere & curare ap-
tum se gereret.

Chymia nos meliùs, circà principia corporum
constituentia docet, quàm olim potuissent unquam
doceri per veteris non experimentalis Physicæ,
imò & experimentalis ejusdem præcepta, Hanc
divinus Parens, non à limine tantum salutasset
scientiam, si sui fuisset temporis; sed non nisi

cum grano salis huius-ce usum in praxim medicam adduxisset ; ut dicendum superest , ubi verbum unum aut alterum de usu & abusu Chymiae in Medicis.

Præcipua nunc illius Medico - Philosophiæ lineamenta exponere animus est , & undè melius quàm ab ipso-met nunquàm fatis laudando Parente ?

Pauca numero , maxima pondere Principia praxis Hippocratis.

« Vita brevis , Ars longa , Occasio præceps , Experimentum periculosum , Judicium difficile. Oportet autem non modo se-ipsam exhibere quæ decet facientem , sed & ægrum & præsentem & externa (a) ».

« Medicina additio est & subtractio ; eorum quidem quæ exuperant subtractio , eorum verò quæ deficiunt additio (b). Plenitudinem evacuatio sanat , evacuationem plenitudo ; laborem otium &

(a) Aph. sect. I. I.

(b) De flatib.

otium labor ; atque contrariorum contraria sunt remedia , quæ nos natura docuit (*a*) ».

« Naturæ præcipuæ morborum medicatrices (*b*) ; & ipsa Ars medica maximè à NATURA inest (*c*) ».
Ab observatione enim Crisium & Coctionum quas molitur , dierum quibus exacerbationes aut remissiones contingunt , natæ sunt regulæ practicæ de agendo , aut non agendo ; de promovendis , aut augendis , de retardandis , aut suspendendis naturæ conaminibus , in ægri aut salutem , aut perniciem.

Aphorismi toti sunt in stabiliendis diagnostico & prognostico , indicationibusque , aut crisis naturalis , aut medicæ Arte agendæ evacuationis.

« Quæ ducere oportet , quò maximè vergant , eò ducenda per loca convenientia (*d*). Si qualia oportet purgentur confert , & facile ferunt , sin minùs , contrà (*e*). Sic & vasorum evacuatio. Concocta

(*a*) De Flatib.

(*b*) Epid. sect. v.

(*c*) De flatib.

(*d*) De humorib.

(*e*) Aph. sect. I. 25.

medicari oportet, non cruda, neque initio morborum nisi turgeant. .... Ut plurimum verò non turgent (a). Excreta non copiâ sunt æstimanda, sed si qualia oportet exeant & faciliè ferat æger (b) ».

Interdùm sæpius & *Actioni* præstat *Expectatio*, & το θεωρ, quo nomine *Vires Naturæ Auxilia-trices* intellexit, maximè considerandum in morbis. « Quæ judicantur enim & judicata sunt perfectè, neque moveto, neque innovato, five purgantibus medicamentis, five aliis irritamentis, sed finito (c). His qui per circuitus exacerbantur, nihil dandum neque cogendum, sed auferendum de appositionibus antè judicationes (d) ».

« Quibus crisis fit, his nox accessionem præcedens gravis : subsequens vero levior plerumque (e) ».

Iis paucis, claris, naturæ consonis indicationibus totus practicæ Medicinæ cardo stat. « Iis solis prin-

(a) Aph. sect. I. 22.

(b) Ibid. 23.

(c) Ibid. 20.

(d) Ibid. 19.

(e) Sect. II. 13.

cipiis innixi ægrotantes, Artis operâ, maximis malis, laboribus, dolore & morte vindicantur (a) ».

Sic ad quædam eaque pauca numero generaliora capita retulit Divinus Parens functionum læsarum perversitates. . . . Hinc indicationes eruit diversas, sed paucas; hinc media diversa, sed pauca. Intrâ enim *Evacuantium* limites ferè coercetur tota Hippocratis Medicina Agens, nec nisi ad Naturæ nutum, imitationemque agens. Quæ vocaverunt *Alterantia* propriè dicta, vix novit, vix suasit, quàm quæ ex rebus, ut aiunt, *non naturalibus* desumpta.

In *Hygiènes* & sanorum & ægrorum regulis multus & optimus. De *Cibo* & *Potu* nullibi meliora inveneris Præcepta quàm in Libris de *Ratione victus in acutis*. Liber aureus de *Aëre, Aquis & Locis* fundamentum audit omnis illius quod deinceps scriptum est boni hâc de re. « Astronomiam non minimùm ad Artem medicam conferre, anni divisiones temporaque consideranda, temporumque maximas mutationes observandas putat; pro variis enim tempestatum conditionibus etiàm & varios

---

(a) De flatib.

& epidemicos morbos produci sæpè sæpiùs affirmat (*a*), „ & horum probè gnarus Medicus , non tantùm futuros prædicere , sed præcavere potis erit morbos , sicque civibus suis & acceptabilior & utilior fieri , quò Publicæ Valetudinis majorem curam gesserit. Sic sylvæ incendio pestem quæ Athenis minabatur , locorum ventorumque notitiâ fretus , sustulit Hippocrates.

Nunc quæ fuerit ejus in instituendis Discipulis methodus paucis expendendum. Ipse loquitur :

« Medici famâ quidem & nomine multi , re autem & opere perpauci (*b*) „ .

« Quisquis Medicinæ scientiam sibi verè comparare volet , eum his ducibus voti sui compotem fieri oportet , Naturâ , Doctrinâ , Loco studiis apto , Institutione à puero , Industriâ & Tempore. Imprimis igitur Naturâ opus est , quâ repugnante irrita sunt omnia. Si verò Natura optimam viam commonstret , Arti Doctrina paratur.... quam ex institutione à puero , in loco ad disci-

(*a*) De aër. aq. & loc.

(*b*) Hipp. de lege.

plinam probè accommodato, cum prudentiâ sibi comparare oportet. Ad hæc longi temporis industriam accedere necesse est, quo Disciplina veluti gravidata, feliciter & benè crescendo maturos fructus efferat (a).

Non omnibus locutum fuisse Hippocratem putatis, cum sic in Libro de *Lege* scripsit... *nec piscis hic est omnium*.... Paucorum hominum & mentis benè sanæ, optimi Auditores, hæc potest esse Medicina, sed longè paucorum est qui in hæc instituant alios. Penès ipsos sit eligere quibus istius modi institutio competat, nec nisi docendos docturos suscipiant..... Probentur scilicet.... Ingenii sui, Naturæ, præviæ & necessariæ Institutionis in Litteris periculum faciant..... Nec nisi post probatum tentamen & spes datas idonei judicentur doceri Artem & Scientiam..... « Hæc enim, Magister dixit, sacra sunt, sacrisque hominibus demonstranda & communicanda, profanis verò nefas, priusquam Scientiæ sacris initiati fuerint. (b) ».... Profani autem habeantur ad mentem divini Senis quibus rude ingenium à naturâ,

---

(a) Hipp. de lege,

(b) Ibid.

nec ullo studiorum aut conatuum improbo labore victum aut vincendum, correctum aut corrigendum..... Hi etenim nihil prorsus *invitâ* docebuntur, facientve *minervâ*.

Ratus Hippocrates quod longum sit iter per præcepta, breve autem & efficax per exempla, illorum parcissimus, horum quoad potuit & proprio Marte, & Antecessorum observatis largissimus. Ægri faciem, pulsum, externa omnia quotidie sedulâ inspectione lustrata, meliorem Medicinæ librum nocturnâ versandum manu, versandum diurnâ habuit. Sic Philiatros edocuit quæ cuique anni tempori peculiaris inesset constitutio..... « Quinam morbi... quid boni, quid mali foret in diversis, aut constitutione, aut morbo..... Quinam morbus longus sit & lethalis, longus quinam salutaris, acutus quinam lethalis vel salutaris.... Ex quibus, tum criticorum dierum series contemplanda est, tum etiam prædicendi facultas suppetit : prætereà ex his quibus & quandò & quamnam victûs rationem præscribere oporteat, cognoscere licet (a) ». Ab hac solâ methodo repetenda est Medica Institutio. « Qui enim hæc &

(a) Hipp. de Dieb. crit.

novit, probèque & sciens iis utitur, errare in Arte non potest (a). Hic Medicæ Artis cognitionem habet, minimùmque ex fortunâ pendet, sed & citrà fortunam rectè eam administrabit. Sic enim tradita, propriâ rei eruditione præstat Medicina, « firmeque est tota, ejusque præscriptiones ex quibus constat pulcherrimæ, adeòque fortunâ minimè indigere videntur (b) ».

Conjecturis, & candidè fateri nullus dubito, quandòque utitur Ars nostra, certèque sperandum vetant humani ingenii limites, ut perpetuo quis collineet... « Convenit, dictante Celso, simplex veri erroris confessio, præcipuè in eo negotio, quod utilitatis causâ posteris traditur (c) ».... Virum itaque probum & doctum nec puduit nec pudebit unquàm proprios & agnoscere & fateri errores, quo cæteri hæc & similia vitanda moneantur. Candidè fassus est divinus Parens se calvariæ futuras pro fracturis habuisse.

Sic præjudicatam opinionem emendavit strictior

(a) Epid. III.

(b) De Loc. in Hom.

(c) De Med. lib. II.

& iterata observatio , lapis lydius ille , quo solo verum à verisimili , probabile à demonstrato fecerendum est. Tantùm auctoritatis hâc viâ adeptus est Hippocrates ! Nulla in praxi admisit, nisi quæ Natura aut postulat aut docuit. Simplex simplicia veri adnata postulat & docet. *Artis & Scientiæ* quæcumque complicata.... ab iis culpata , laudata ab illis.... De quibus cùm tantoperè non indocti solùm , sed etiàm docti dissentiant , alterum profecto fieri potest , ut earum opinionum nulla , alterum vix potest ut plus una vera sit. « Nullus , inquit Medicinæ Princeps , nullus eorum qui ante nos scripserunt reprehendendus , quod omnia invenire non potuerint , quin potiùs laudandi omnes , quod quædam investigatione aggressi sunt (a) ». Sæpè etenim ab erroris viâ in veri semitam ducti sunt Neoterici. Cùm in physicis rebus præsertim , non tam facile in mentem venire soleat , quare verum sit aliquid , quàm quare falsum , & faciliùs sit quid non sit , quàm quid sit , quid non sentiant , quàm quid sentiant , dicere.

Faciliori igitur breviorique viâ ad veri rectique investigationem pervenirent Medici , SOLA NATURA duce.

(a) Hipp. lib. II. de Vict. Rat.

Numquàm aliud natura , aliud sapientia dixit (b).

Si Medicus Naturæ minister haberi velit , simplex sit ut Natura.

Morborum essentialia symptomata , signa prognostica , media bono usu comprobata , felicibus experimentis confirmata , omnibus omnium regionum & ætatum Medicis nota . . . . .

Ast Conjecturæ ingenio fictæ circà morborum & remotas , imò & proximas causas innumeræ , paucis cognitæ aut commendatæ . . . . . Iis de rebus tam variæ , tamque inter se dissidentes sunt opiniones , ut quod negat alter , ab alio affirmetur , sive auctoritas , sive rationis momenta prævaleant in disputando . . . . Et in Pharmaceuticis si decimam usitatissimorum partem demas , laudatum in tali regione aut tempore aut libro Remedium , mutatis circumstantiis , vix Pharmacum audit , sæpè sæpius Venenum. Non ità de Venæ sectione , Purgantibusve aut victûs Ratione therapeuticè sumptâ.

Capite gravato , dolente , venis intumescensibus supervenit sæpè-numerò *salutaris Hæmorrhagia*.

(a) Juv. Sat. XIV.

Docuit *Vencæ-sectionis* utilitatem hæc observatio: Febrem quam dicunt *Putridam* solvunt non-numquam *Vomitibus aut Diarrhæa*. Hinc *Emetico-rum*, hinc *Purgantium* ortus.

Potum Sitis, Cibus Fames docuere. Bilis amarities Acida commendat. Nausea & cibi appetentiæ prostratio Diætæ parentes.

Reliqua omnia in commune humanitatis damnum congersere *Scientiæ Medicorum* quam *Artis medicæ* magis curiosi.... Cum obvio cuivis facilimum fuerit aut argumentum ratiocinio, aut plantam aliquam antecessoris sui *Formulæ* adjicere.... Facilius certè id fuerit, quàm rectius observare Symptomata, aut Veterum observatis insistendo, aut ipsorum detegendo errores.

Non MAGISTER ARTIS, sed *artifex* est qui aut *disputantis* aut *præscribentis* Scholæ vestigiis inhærens, occurrenti Medicum minùs quàm *Syllogismum* aut *Codicem vivum* exhibet.

Medicum itaque probato non si multa, non si ab alto quæsitæ, sed si de medio sumpta, (ut sibi quivis speret idem), sed si bona, sed si benè sciat. *Medicina practica in indicationibus genuinis ex-*

piscandis, non ità in remediis excogitandis præcipuè stat. Methodum medendi Hippocratis, causarum conjunctarum & immediatarum cognitioni superstructam, Artis medicæ damno derelinqui questus est SYDENHAMUS, dùm, ut ipsius verbis utar, remotioribus causis speculatores vani incumbunt.

Quidquid simplex, totidem tutum, totidem docente aut agente, docente, aut monstrante naturâ admittendum.... Quidquid compositum aut mixtum, aut intermixtum.... Cave ne tetigeris.... Opus artis est.... Opus & labor.... Dedecus artis! Ast ægro toties labor!

In confesso est quod absque Librorum Medicorum nequidem millesimâ parte, (præter Hippocratem & Hippocraticos Scriptores) medicinam faciant ubique locorum Medici.... Quod illorum plerique ne centesimam quidem partem remediorum communi usu receptorum norunt, & notorum non centesimam in usum unquàm advocarint.

Ergò & absque tot libris, ergò & absque tantâ illâ doctrinæ luxuriantis magnitudine & apparatu, ergò absque tantâ illâ remediorum suppellectile,

farragine.... *medicâ Materie*, ut aptiori vocabulo nolentes vocaverunt, fieri potest Medicina.... In quâ, si alicubi, certè *multa scire oportet & pauca agere*, ut voluit BAGLIVI, à quo etiàm & illud, nî me memoria fallit, effatum puto : ABSQUE PHARMACIA POSSUM, ABSQUE HIPPOCRATE MEDICINAM FACERE NESCIO.

Sed nunc stabilitâ, pro Marte nostro, Divini illius Parentis doctrinæ & praxis præstantiâ, superest dicendum & probandum quod utraque Orbem Novum cæteris omnibus & Theoriis & mendendi Rationibus longè magis deceat,

P A R S   A L T E R A.

VASTISSIMAS immensi hujusce Orbis Novi Regiones, si quis philosophico prospectu lustrarit, quantum Cultura & incolarum Propagatio, corrigendæ primigeniæ ipsius Aëris perversitati contulerint, ratum confirmatumque habere potest.

Conflagrationis Excandescentiæque præcedentis in Borealibus signa; *Maris & Aquarum* in Australibus *vestigia*; mediis in Provinciis *innata* quædam, si ità loqui fas est, *Existentia*, periti oculo sic apprimè, sic propriis coloribus expicta' obji-ciuntur, ut vix aliquid dubii circà primordia eorumdem formationis remanere posse videatur.

Atmosphæram primò inquinatam pessimæque fuisse naturæ arbitrari pronum est. Exhalationibus enim tum Mineralibus, tum Sylvestribus, tum Paludosis, tum & variorum tam Reptilium quàm Volucrum aut Quadrupedum cadaveribus debitis in Aëra sublevandis aut suspendendis aptior fuit Solis Actio, quàm iisdem corrigendis... Facilisque adhibenda est fides iis, quæ de tot noxiis Cœli Aërisque proprietatibus, quæ in Orbe Novo, ante ipsius

ab Europæis investigationem obtinuerant, narran-
Historiæ.

Sed paulatim excisis Lignis, Sylvarum immensâ
continuitate partitâ & intersectâ, coercitis con-
tractisque in minores superficies Aquis, & jussis
quæ priùs stagnabant inertes, nunc pondere, vi
& velocitate auctis, per fluxiles in ampliora rapi-
dioraque Flumina ire canales.... Dùm improbo
labore victam, durisque ligonibus sùs-dèque ver-
fatis, quæ priùs Venenorum & Monstrorum fe-
rax, & Cererem & Homines suo excipere hospitio
doctam voluerunt coegeruntque Tellurem... Dùm
sensim sine sensu destructis aut saltem valdè im-
minutis Animalium Vegerabiliumque venenatorum
seminiis, & Mansiones hinc & indè moliri, &
Pagos efformare, imò & Urbes condere cœperunt...
Quas inter *correctionis* causas nec quid contule-
rint conferantque nunc haud omittenda sunt. In-
cendia, quæ parandæ, instituendæ promovendæque
Culturæ sic necessaria audiunt.... Ab iis, inquam,
cæterisque priùs laudatis, & faciliior Solis Actio,
potentior intensiorque ejusdem Attractio & Ven-
torum Accessus liberior, movendo, corrigendo,
meliorando Aëri, mutuam, simultaneam succeda-
neamque symbolum contulerunt.

Quantum mutatus ab illo, qui primis ante Colonos temporibus locum habuit, quem spiramus Aërem, res evidentior, quam quæ indigeat ullâ demonstratione. Quæ rei consona fuerat, priorum ab Europâ advenientium, hæc eadem, sed præjudicata tamen mansit opinio de perversis Atmosphæræ dotibus..... Dùm præjudicio ejusmodi ire obviam, nec ægrotantium, nec valentium, nec Medentium ipsorum-met satis unquam retulerit. Horum enim & otio & propriæ famæ incolumitati, illorum segnitiei aut intemperantiæ, id systematis multò magis erat quòd arrideret.

Si etenim aut Cibi aut Potûs, aut Vigiliæ aut Somni, Quietisve aut Motûs, animi-ve Pathematum culpati fuissent errores, tunc temperans magis, *medicaque*, quàm *misera* jamdudum prædicaverant, vivendi Methodus fuisset adhibenda. Tunc Medicis Regulæ fuissent iis de rebus stabi-
liendæ. Certè facilius & his & illis fuerit omne malum in vitium Aëris regerere. Sic infelices eventus nec ægris ad Medicorum ignorantiam, nec Medicis ad pravos ægrotantium mores referre unquam in mentem venit.... Patientiâ undequâque in auxilium vocatâ; non patientiâ philosophi quâ *fit levius quidquid corrigere est nefas*; sed patientiâ

illâ *negativâ*, quæ sapere non audet, quæ & si victrices posset expergefacta, tamen *incogitantis* charissimæque desidiei pondere prægravata, victas agere magis habet partes.

Rem certè attentius perpendenti manifestum fiet longè magnam eorum quæ vitio Aëris tribuerunt partem, aliis benè multis iisque evidentioribus deberi causis. Morborum in Americâ sive *Sporadicè*, sive *Epidemicè* grassantium indolem si quis fuerit affecutus; si quis in *Endemiorum* naturam sedulò inquisiverit, huic pro comperto stabit, iis producendis minùs aptum quid inesse Atmosphæræ, quàm inest & prævæ civium Victûs, Potûs, Vestitûsque Rationi, vitiis Vigiliæ & Somni, Quietis & Motûs, Secretis & Excretis, animi Pathematis, alio quo ordinanda sunt modo, ordinatis.... Quæ omnia probatu facillima, si inspiciamus in eam quam instituendam agnoscimus causas inter & effectus analogiam..... Videndum an Endemia Physica, si qua sit, ortum suum non ducat ab eâ quæ *Moralis*, nec immeritò vocari posset *Endemia*..... Quæ priori nedùm ire obviam, ut deberet, imò ipsi favere per quam aptissima deprehenditur.

Nunc si quid sit vitii in Orbis Novi Aëre, quòd Sanitati obesse aliquantùm possit, certè nimiae ipsius Humiditati adscribendum foret. Hanc Maris & omnis generis Aquarum Vaporibus, indocti doctique præcipuè referendam censent, suam hoc in negotio symbolum conferentibus innumeris Arborum Sylvarumque Foliis & proprio ipsarum solo. Illæ, ut perpetuæ *Evaporationis principium* in se recondunt, sic & vicissim vi *Attractivâ*, *Absorbentique* sunt donata, Aëris humidi vitium tacitis incrementis augescere aptâ.... Sed recentioribus Chymiae præceptis & inventis demonstratum manet quantùm Aëri, quem *Fixum* vocant, quâ *Fixitate* pravyos, quos ipsi adscribunt, omnes parit effectus; quantùm, inquam, ipsi aut *Absorbendo* aut *Corrigendo*, ideòque corrigendo quia absorbendo, conferat *Vegetatio*.

Quod igitur noxii hinc afferunt, indè & auferunt Sylvæ. Non minùs enim periculi importaret nuda nimiùm arboribusque vacua Tellus, ut in Hispaniâ, nostræque in Americæ Insulis obtigisse novimus. Et ità, si sapiant Americani, res cedit, ut dùm ne quid nimis Sylvarum & Arborum noceat curiosi, caveant satis sit quod Aëris salubritatem juvet.

Vestra omnium Observatio est , Auditores ornatissimi , vosque præcipuè alloquor , Conterranei mei , de subitis maximèque contrariis in Caloris gradu , quas hìc experimur , mutationibus. Dùm vestra est observatio , non minor est querela. In experientiam observatio quadrat , sed pace vestrà , in id quod sumus experti non quadrat querela. Licet enim frequentissimæ maximèque contrariæ obtineant illæ Caloris gradûs alternationes , quæ fuit , obsecro , quænam fuit illarum vis in producendis acutis Morbis ? Cùm pulsus Austrinis , toties dominium frigidus arripuit Boreas , nùm Peripneumonias illas veras , nùm Pleuritides , nùm punctorios illos laterum Dolores , in Vos Militesque vestros ex improvise afflavit , ut solent nostris in Regionibus , perfida Aquilonum cohors ?

Verosimile prorsus est quod *Pori* sic alternatim occlusi & aperti , incommoda ab alterutro oriunda vicissim præcaveant. Sed paulò majora , ni fallor , hæc nos docet Experientia.

Monet tritam illam , totiesque decantatam Acutorum causam , ab Aëre frigido calidiorem excipiente parcius forsàn rariùsque agere , quàm arbitrati sunt , arbitranturque Europæi Doctores. Cur

etenim ab unâ similique causâ , tam frequentes in Galliis aut in Angliâ , tam rarò in Americâ , unus idemque superveniret effectus ? En disparitatis Rationem ab altiori inquisitam. In Americâ , Caloris gradus multis obnoxius est mutationibus.... Sed vix aliqua observatur mutatio circâ respectivam Atmosphæræ gravitatem..... Quod rectè & quâ par est diligentia & integritate institutæ , Duodecim per Annos , Meteorologicæ Observationes clarissimum hujus-ce Academiæ Præsidentem docuerunt (10).

Hinc & cur illæ Caloris Frigoris-ve varietates , frequentes licet , sic tantillùm in producendis acutis Morbis agere videantur ; & cur forsàn tantâ , nostris in Regionibus , desæviant rabie iidem Morbi. Non-ne conjectura manet & quidem non nullius momenti , quod *ponderantis Aëris inæqualitati* , sæpiùs quàm Frigidi in Calidum , aut Calidi in Frigidum mutationibus , tot tantique debeantur Morbi ? Interiorem enim corpori humano conclusum aërem , adversis viribus cum externo librare jubent Œconomia animalis Leges..... Subolitæque huic suspicioni repugnant nec Ratio Physica , nec Experientia , nec SANCTORII , ut nulla alia ponderosior hoc in negotio Doctrina.

Et quidem, si peculiari cuiusdam Aëris vitio ascribendi forent Morbi, qui inter Orbis hujusce incolas obrepunt, potiusquam prorumpunt, Epidemia, Endemiave non minus Extraneos & inasuetos aut Climati aut Tempestati, afficeret. Cujus suppositi veritatem nedum comprobet Experientia, è contrà testatur quod Exercitui nostro accidit, Milites nequidem mediâ parte Morborum quos verosimilius experti fuissent in Galliâ, laborasse.... Et Symptomata licet graviora, tamen Expectationis sapientiâ, sæpius quam intempestivæ Actionis temeritate, sat citò, tutò quidem, nec sine jucunditate soluta plerumque observavimus.

Quas Cautiones postulat quid nimum Frigidus Aër minatur incommodi aut noxii *Canadenses* norunt; nec Calidissimi pericula quibus præcaveantur modis ignorant *Georgiæ & Carolinæ utriusque* Populi. Monitos tamen velim qui noctis excubias, in quâcumque hujus Reipublicæ Provinciâ, gerunt Milites, majora ipsis, *latrante Cane*, imminere pericula, à supprimendâ perspiratione, quàm ipsâ-met *vigente Brumâ*. Metus est ne parùm cautos nocturna illa Frigora mordeant. Militis autem Noctiani, Æstivo tempore, valetudinem in

tuto ponet eadem illa quæ Frigidiori sævientæ
Tempestate, Vigilum est *militaris Toga* (11).

Fontanas Fluviatilesque cæteris præstare Aquas
sciunt, probantque Americani. Sed in iis quæ Sa-
nitatem spectant, deteriora, cum præsertim faci-
liora sunt, sequi dociles, Stagninis Puteatibusque
imprimis utuntur, paucis Fluviatilibus, vix ullis
Fontanis. Non ità rarò tamen Viatori objiciuntur
Fontes, obrepentesque Rivi... Et quamvis deef-
sent propriè dicti Fontes, in instituendo factitios
vix ulla maneret difficultas, datis Stagnis, Palu-
dibus, Fluviisve. Ab iis Canales aut cooperti aut
potiùs aperti, per sabulosos Aggeres longo itinere
ducti, Aquam Stillatitiæ æmulam in communia
quædam, variæ & usu determinatæ capacitatis,
traducerent Receptacula.

Cujus vitii Puteales Aquas omnis ævi & regio-
nis Phisici incusaverunt, eodem illo peccant, de
quibus dicimus. *Crudæ* sunt, ut aiunt, & *duræ*,
gravesque ventriculo.... A *terreo sedimento* quo
prægravantur.... Sed cum inter varia quibus cor-
rigenda sunt Mediis, meliùs nullum audiat quàm
eorundem Coctio, Ebullitio, aut Aromatici, Spi-

Situoſive cujus-vis aliquod momentum.... quæ omnia & norunt & agunt.... hæc pauca obiter.... Minus enim prava Elementi Natura, quàm nimia Quantitas eſſe nocitura eſt. Sat ſapienter, ſat cauſe uterentur, ſi ſat parcè.

Cujus rei ut facilior fiat explanatio, inſpiciendum eſt pauliſper in ea quæ frequentius Americanorum ſunt & *Temperamenta* & vivendi Rationes.

Spontaneâ fibrarum Laxitate donatos, melius veriùſque dixerim laborantes Mollitie, Debilitateque deprehenderis. Indè Flexilitas illa quæ Staturæ addit quod Vi tum Nerveæ, tum Muſculari, cum Organicæ detrahit; quæ & inertiam Solidorum in Liquida auget & horum Circuitûs Lentorem. Ab utroque quanta malorum ſeries! Hinc *imminuta Corporis Animique ELASTICITAS*... Quo fit ut facilis ſagaciſque Ingenii dotibus, pulchrique & elegantis Corporis præſtantiâ, quo Virium & Dignitatis vellet Natura, eò uſque paucis contingat adire.

Utimur in Europâ fruimurque maximâ & Potuum & Eduliorum diverſitate..... Et ex hæc, qui non annuerant Patres noſtri gratâ varietate,

plurimum boni, dùm modum non excedat, fluere arbitramur.

Quod si unam, eandem specialemque vivendi normam amplecti vellent Regionis alicujus Populi, certè eam deberent eligere quæ ipsis magis competeret. Qui verò debiliori Fibrarum Compage laborant, & Circuitu Humorū lento, Virium Concoctricium Actionisque Vitalis Inertiam debellandam habent. Laxæ & Aquosæ, ut ità dicam, Diathesis pallida præ se ferunt Insignia, dùm rofacæus, qui iis optandus foret generarum Color, vegetiorque vegetiori in Corpore Animus vividioris Motûs Circulatorii, Fibræ expeditioris, Organicæ Concoctricisque Virtutis, sic manifesta, sic bonæ lætæque frugis præbet Indicia.

Quid autem hanc in Laxum *propensitatem* augescere aptiùs, quàm Ciborum & præsertim Potuum genus quibus abutuntur potiùs quàm utuntur Americani?... Aquosa enim & plerumque calida, & tam sæpè epota, quantum Digestioni, Perspirationi, Viribusque obstat, nemo nescit. Sic perpetuus quia quotidianus totiusque diei est *Theiæ* potus, tantâ offusus quantitate, dùm validiori extractus *Infusione*, Nervosis Affectibus

anſam præbere non immunis eſt... nec minùs Ven-
 riculi Tonum minuere, Bili conciliare Inertiam,
 verbo dixerim, deplorandâ Flacciditate omnia af-
 ficere deprehenditur. *Coffæam* cujus uſum mo-
 deratum hîc locorum planè competere videtur,
 nimis leviuſculâ ſuâ *Infuſione* ſic permittunt per-
 vertuntque, ut nec ipſius ſapore grato, nec do-
 tibus fruantur, ſed ab ipſâ omnes Aquoſorum
 experiantur noxas. *Cereviſia*, *Pomaceæ*que nimio
 redundant *Phlegmate*. Liquores illi *crudi* nimium,
 nec ſat protractâ fermentatione ſubacti, novam ite-
 ratamque producere apti ſunt in Ventriculo, quæ
Digeſtioni adverſatur. *Gas* enim HELMONTIO dic-
 tum, hîc quodammodò generatur, dùm *Elaſticâ*
 vi præditus hic Aer, eò faciliùs *Expansionis* Le-
 gibus obediat, quò minùs obſtat laxi ventriculi
 Debilitas (12).

Spirituofis omnibus quæ Arte peraguntur multa
 incommoda, pauciſſima commoda tribuenda ſunt.
 Tranſitorium Fibræ conciliant Tonum, Atoniæ
 diſponentem. *Irritant* potiùs quam *roborant*. Quò
 verò ſæpiùs *repetita* deſinit *Irritatio*, ibi & *Ato-
 niam* obtinere neceſſe eſt. *Chocolata*, oleoſa,
 pinguis, compactioriſque indolis materies, vix
 ſubigenda, ſi per Aromatica quædam non *pene-*

tritur, solvatur, levior fiat, digestionique aptior.
 Quod *Sanitatis*, improprio sed vulgato Europæi
 vocabulo dicunt *Chocolata*, id Fortiores tantum
 decet. .... Infirmis Debilibusque piaculum esto,
 aliud quàm *Vanillâ* correctum *melioratumque*
 admittere.

An feliciores sint in *Ciborum* quàm *Potuum*
*Electio*ne paucis inquiramus. Cæteris Vegetabilibus
Brassicas, cæteris Carnibus *Suillam*, (13) eamque
 magis adipatam & omnes semi-coctas; cæteris
Piscibus pinguiore anteponunt.... Sed strictè con-
 suetudinis lege devincti, intermixto omnibus &
 singulis tanto Butyri aut Cremoris aut Sacchari,
 quantillo Panis, ejusque nec elaborati, nec fer-
 mentati, nec cocti. Hæc totidem, in calido & aquâ
 referto Ventriculo, eam *Fermentationem* pera-
 gunt quâ caruerant priùs. Exindè Aër inclusus,
 circum claustra postquàm fremuit, demùm sui
 factus juris, in *Libertatis* indicia erumpit, sic
 adstantibus inassuetisque ingrata, ut assuetis quam-
 vis & patientibus molesta. ....

Quid sibi vult illa *Botulorum*, *Tomacu-*
lorum, *Pernarum*, *Butyri*, *Lactis*, *Dulcium*,
Salsamentorum, *Ofellarum*, *Piscium*, *Placen-*
tarum....

tarum.... Saccharatorum , Aquosorumque Potuum omnis generis , tam operoso otiosorum fervorum Apparatu , quotidie manè exhibita Supellex ? Quæ nedum Jentaculi , quin melius Prandii nomen , si sumeret à tot appositis ?.... Non tantum enim ratione *pravæ electionis* peccant in Cibo & Potu ; Peccant & ratione *quantitatis* majori minori-ve ; Peccant & ratione *temporis*.... Et ut taceam de his qui tam raras ventriculo aut bibendi aut edendi concedunt inducias , (Quid enim Medicinam inter Philosophiamque & *Helluones* posset intercedere ?) Non-ne nimium comedunt manè , qui se melius *Moratos* putant , talesque audiunt ? Num *Potus Calidi* , & *Aquosi* , *Butyro* & *Lacteis* mixti , *Laxitatem* conciliant ventriculo , horis pomeridianis *Suilla* , *Pinguia* , *Caules* admissuro , nec Concocturo ?

Nulla aut ferè nulla est *Americanorum* Cæna. Hinc negotiosæ tantique momenti Cibationis crastinæ necessitas , quàm non appetentia à viribus , sed à defectu nutrimenti orta poscit debilitas. Interea supervenientibus ferotinis , iterum ad dilectos Potus confugiunt ; & confugere coguntur.... Vix enim bibunt dum prandent. Solida ergò non imbuuntur Liquidis , dum opus est ; sed laxatum

inveniunt per Matutinos Potus Ventriculum , & cum perfici deberet digestio , tunc nimia aquæ ingestæ copiâ hanc pervertunt. Alimenta semi-cocta , sic diluta , nedùm nutriant , nedùm necessaria reparationi suppetias ferant , oneri fiunt. Huic sustinendo impares intestinorum vires , *secernendum* simul cum *excernendo* deorsùm delabi sinunt.

Sed Diætæ illius multiplex abusus. Reliquum Aquæ excedentis proprio pondere versus Vesicam *absque Renali Secretione* fertur. Vix superest quo sanguini novus suppeditetur Chylus , isque non sat bonæ frugis qui nutritioni inserviat ; quin potiùs tenuitatem morbosam , frigidam , lentam conciliare humoribus aptus..... Sic totuplici titulo impedita Perspiratio , sic Defæcatio imperfecta , sic Defectus Nutrimenti , sic Nervorum *Spasmi à debilitate* , sic virium Prostratio , Cachectica Diathesis.

Favet ne an obstat prædictis malis ratio *Quietis & Motûs* ? Obstaret vellem , sed favet. Motus *Americanorum* vix cæterorum hominum vigiliæ non impar. Dùm quiescere se putant tantùm , diceret somno propiores (14). Videntur Numeri vestigium incedere , aut *Rythmi* Legibus obedire.

tantum Virgines & Matronæ , quas *Coryphæas* saltationis , quas *Terpsychoras* à ducendis Choreis vocant.

Ast Equitatio illa virorum quotidiana , Inertiæ sic filia est , ut Quietis nedum Motûs species , esse videatur. Si quid ipsi insit Motûs , id noxium ; Equitant enim ut à Jentaculo , sic & à Prandio.... Hinc crassiusculi illi Ventres , Obesitasque nimia.... Non oblivioni dato quantum prava illa & pudore malo suffulta consuetudo aut Equitationis aut Vectionis in Rhedâ , ambulationi longè optabiliori inertes inhabilesque efficiat. Sed *Americanis* verbum inane AMBULATIO ; noverant ex auditu tantum , nostras rident. Dùm periculum facere vetat præjudicata opinio , annuit mala reverentia.

Cum in *ratione inversâ* Motûs & Quietis , Vigilia Somnusque deberent esse , hæc observamus in *Reciproca*. Victi improbo labore Servus , improbo otio Dominus , procumbunt simul..... Cum Sigillum nigrum Africano fronti , ipsis non ideò noverca , imprefferat Natura , duræ Necessitatis , infandique Mancipii fatum imposuit , quæ & hominum Libertatem cum Libertatis ipsis-met

Assertoribus , negotiata est *habendi immensa cupiditas*. Dùm Superbiæ Desidiæque *Edicto* sancitum diceres in hoc Orbe , ne quis Ingenuus , nequidem Exercitationis salutiferæ causâ , *candidæ faciei* dignitatem , ne minimo quidem labore dehonestare unquàm posset. Sic tua sunt , MORPHÆE , in Orbe Novo altaria , plumeis semper culcitris superstrata , plurimoque Deus Papavere gaudes !

Ut cœlum Americæ , ut Aëra , sic & Vegetabilia , sic Animalia , sic Homines Temperantiâ quâdam affici , res observatu ut dignissima , sic facillima. Plenam *Lenitatis* indolem , ipsamque iram hîc leniorem mirari subit ; & quam

Infani leonis

Vim stomacho apposuisse nostro ,

fertur Prometheus , Orbi Novo adhucdùm ignota , nequidem Republicâ regem abrogante. Æquam rebus in arduis servaverunt mentem , in triumphis ab insolenti temperatam lætitiâ. Dos innata , an virtus ? Ambigitur ; sed puto in virtutem magis pronam etsi dos innata tantùm.... Et certè à tali indole prospera quæque in commune Reipublicæ bonum speranda. Castos , integros , pios temperantesque probo ; & Libertatis & Natorum &

Patriæ quæ arridet , ut nullo alio , amore captos....
 Sed nimis in Melancholiam pronos quî possem laudare & Medicus & Gallus & ipsis Amicus audire cupiens !.... Gaudii comites & sequelæ aucta circulatio , facilior distributio & secretio , actio muscularis expeditior , dùm gratis subsultibus concutuntur nervea stamina.... Ast mentis affectiones lentæ , quantum , eheu ! Viribus tum corporis quàm animi motricibus opprimendis aptæ ! Dùm triste severumque supercilium & supercilia conjuncta , fugatis à Cœtu , à Convivio , à Colloquio Gratiis & Jocis & Risu , tot formâ cum *Venere* æmulari dignas , in rigidiores sapientioresque mutant *Minervas* !

Cùm sic juvenes nubunt , vereor ne juniores , quàm par est nubant. Hinc novo operi impendunt , quas prioribus perficiendis *Moleculas Organicas* prudens destinaverat Natura. Hinc proles facilis facilèque crescens , sed cujus Mollities Laxitasque foris prodest , dùm intus vis nervea languet , fatiscit partium tonus & prolem debilem excipit debilior , mox datura progeniem vitiosiore.

Sed ut ad *Animi Pathemata* , liceat mihi unam aut alteram hujus in Melancholiam propensionis

causas subolere. Puerorum privata Institutio domi peracta. Junioribus, quæ meliùs Virorum esse deberent, citò nimis commissa Munia & Negotia. Librorum non nisi seria & Politica præsertim agitantium Lectio multa. Sed imprimis parcior, qui viros inter & mulieres intercedit, *Confabulationum* Societatisque usus. Hinc fit ut Matronis cedat timiditas & quid inconcinnae *Vestalisque*, ut ità dicam, severitatis; Viris & politioris Elegantiæ & Urbanitatis major incuria. Quæ sanè cuncta Ludi publici, ut Græcis Romanisque mos fuit, quales tùm veteres, tùm recentiores legum conditores instituerunt, præcaverent; seu Pilâ, seu Luctâ, seu Cursu contendere & Armis, seu Choreas ducere, seu in Aperto placeret magis.

Per Dies Festos, vellem interiore *Campanici*, aut *Burgundiaci* notâ beare avos, proavos & mediæ ætatis viros, remoto reclinatos in gramine; Aniles, ex re, nec suâ sine voluptate, garrientibus fabellas Aviis.... Dùm lætabundæ Juventuti, pede libero pulsatâ tellure, bibendum foret *Indigenæ vitis* vinum (15).... Cur etenim, hoc in Orbe, suo defraudaretur antiquo honore BACCHUS? Non-ne spontè suâ nascitur hîc ubique loci ejus arbor! Non-ne inculta licet, altis se ipsam

maritat Populis , & viatori , ut brachia , luxuriantes uvis racemos tendit ? Ipse vos Liber , Viri Liberi , provocat , prodocet & monet.

Nullam sacrâ vite priùs feveris arborem ,
Siccis omnia nam dura Deus proposuit , neque
Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines (a).

Nec ipsam Senatoriæ gravitatis dignitatem Voluptas honesta , Ludi , Gaudium , gaudiique dedecent Indicia.... Nùm SOCRATI , Sapientiæ illi & filio & parenti , *nucibus* cum pueris ludenti in viis & compitis sæpissimè deprehenso , aliquid summæ quâ Virum bonum existimatione prosequerentur Athenienses detraxerunt unquam ! & indomita illa PRISCI CATONIS , *narratur-ne sæpè mero caluisse virtus ?*.... Quid SCIPIONES , quid LÆLIOS , quid magna nomina infinitus propè in lætitiæ encomium & exemplum referam ! Cùm & ipse Hippocrates , quam pluribus in locis & relaxandi animi necessitatem , & Vini & Veneris & Musicæ laudes dixerit , & circà eorum usum monita , & utilis cum etiàm & grata Gymnasticæ præcepta attulerit , à cujus inventionem , ut ipse refert , Esculapio divinos honores tributos dicunt.

(a) Horat. Od. Lib. I. XVI.

Quæ fuerit primorum Colonorum tempore ,
 Medicina , Historiæ auxiliantis testimonio pronun-
 ciare difficillimum , conjecturâ augurari facilius...
 Paucissimos ipsorum infirmæ , multò plures ro-
 bustioris valetudinis fuisse putandum est. Nùm ete-
 nim illis *robur & æs triplex circà pectus* fuit ,
 qui primi , relictâ patriâ , fragilem truci Oceano
 commiserunt ratem , quocumque tulisset Fortuna ,
 ire parati ? Celebrioris alicujus famæ Medicos
 cùm ipsis vela fecisse vix vero-simile est. Nam de
 Politicis parùm curant Medici , nec ipsis

Tantum Relligio poterat suadere malorum ;

multò minùs rem faciendi cupido , cum nullibi un-
 quàm à Medicinæ Exercitio , uberiores fructus
 quàm in Angliâ fuerint ! Prima igitur , quantùm
 conjecturâ assequi licet , his-ce in Regionibus Me-
 dicinæ fundamenta jecerunt Navium Navicula-
 rumque ab Europâ advenientium Chirurgi.

Vix intrâ dubii manet limites illos secum ad-
 vexisse Principia quædam Theorica , seu Systhe-
 matica , seu demonstrata , eaque aut pravè aut rectè
 accepta , intellecta , interpretata , immutata , aucta ,
 imminuta-ve..... Non-nulla ad cognitionem His-
 toriamque morborum pertinentia..... Anatomix

levioris Excerpta , quædam , aut indigesta Rudimenta . . . . . Sed remediorum tam *Galenicorum* quàm præsertim *Chymicorum* , quæ tunc temporis in Angliâ florebant , longam amplamque feriem. Hûc ergò advenierunt cum primis Colonis , primisque Medicinæ Cultoribus *non Medicis* , & præjudicia quæ tunc obtinuerant in Orbis antiqui diversis partibus , undè emigrabant.

Denique non omnes eadem mirantur amantque (a).

fic ut nulla earum quæ circa Morbos aut Pharmaca , Navem conscenderant variæ Opiniones , nulla quæ æratâ triremi , nondùm visâ tellure , discesserit.

Nunc , ab iis omnibus quibus paulatim intermixta , intertextaque sunt Indorum Indigenarum tot superstitiosa Dogmata , tot præjudicatæ Opiniones de Aëre & Locis , de noxiis omnis generis Potestatibus , de Morborum Causis , Naturâ & Curatione . . . . Tot Specificis referta , eò rudior , quò pluribus instructa mediis Pharmacia . . . . Ab iis , inquam , undique collatis membris , conflata est Medicina illa portentosa , cujus nec pes nec

---

(a) Hor. Epist. II. lib. II.

caput ulli unquam reddetur formæ , quæ Colonorum injuriâ in Orbe Novo dominata est , quæ quot damna Civibus afferre apta sit , illius soliûsque pronunciare est , qui rem Philosophico oculo observaverit.

Cur nomine DOCTORIS impromiscuè utuntur quibus ne primoribus quidem labris numquam contigit vel summa litterarum flumina delibasse.... Quibus omne illud quod ad humaniores Artes , ad Philosophiam , ad quidquid bonæ & doctæ frugis attinet , non minùs quàm *Occultas* quas dicunt *Qualitatum* natura ignotum.... Qui Aca-
demix limen salutarunt numquam , quare salutatis DOCTORES ?

Doctor Medicus ille est , qui ad Artis Saluber-
rimæ legum mentem & Statuta , audito , scripto ,
lecto , viso , quidquid morbos cognoscere & cu-
rare aptum facit , prævio agone , præviisque ten-
taminibus , in cætu *Doctorem* , non à *doctrinâ*
tantùm , sed & à *Doctore* , dignus judicatur ,
qui gradûs illius consequatur lauream. Et nimiùm
patienter patimini Virorum qui studiis impallue-
runt mercedem , Honorem sic usurpari ! *Jus do-*
mûs transferri ad extraneos !

Si de Nomine præposterè assumpto ageretur tantùm , quàm magni equidem , sed quàm levioris momenti abusus ! Sed periclitantur , detruduntur , proculcantur sancta Humanitatis jura , dùm titulus ille *Doct̃oris* , quo homines nec docti , nec *Doctorandi* , nec docendi utuntur non-numquàm , fiduciam omnem facit & *Medicastro* ipsius-met & ægrotantium. Possunt quia posse videntur , dicunturque. Venia sit verbo : *ex sutore Medicus* , non Fabula , sed Historia & quidem non una apud vos. Qui sutor dormivit , Medicus expergisci potest , si Medici personam velit gerere. Potest enim digito monstrari & dici : *hic est Doct̃or* , cui satis fuit dixisse : *Medicus sum*. Sed *Specificum* accepit hic , *Panaceam* ille novit , *Dyssenteriarum* unus , *Febrium intermittentium* alter curationem , ut nemo meliùs , affecutum se fuisse gloriatur.... Dùm homines aliundè probos , religiosi imò dotibus insignes , sed negotiis , ut nulla alia magis , à Medicinæ negotio alienis , remotisque deditos , non pudet , experienciâ in testem vocatâ , ipsi-met *Malignæ febri* (a) *suam* ut dicunt , *adaptare methodum*.... Suam methodum !

(a) The Virginia Gazette and Weekly Advertiser, May 1782.

Ad populum phaleras ! Hâc adhibitâ non occidisse quàm sanasse , non minùs impossibile esse docere rudiora ipsius Artis Prolegomena , legumque physicarum primæ lineæ.... Dùm à *quo venum eunt* , ab eodem illo *præscribuntur* Pharmaca.... Dùm tamen hoc in negotio *Ratio præscribentis* & *Ratio vendentis* , vix una eademque esse possint , quin *Ratio sumpturi* & *soluturi* non planè aliena sit.... Dùm matronas ipsas-met , dùm ancillas , dùm servas , dùm mulierum nec pudorem nec modestiam dedecere arbitrantur & naturam morborum assignare , & Monita & Remedia dare ! Proh ! bone Esculapi !

Nunc malè res junctæ calor & reverentia pugnant ;
Quid sequar in dubio est ; hæc decet , ille juvat (a).

Ea res est , Auditores ornatissimi , ea est quam horresco referens. Stultorum tot generis est pudor hic malus , quo fit ut suam ignorantiam fateri , nequidem sibi-met ipsis nescii , nedùm *per mortes experimenta* faciant & sumant , imò per iterata experimenta nil nisi mortes adducant. Hos non-ne innuit HIPPOCRATES in Libro de *Priscâ Medicinâ* , dùm dicit :

(a) Mart. Epigr.

« Quod plerique malorum navium gubernatorum sibi simillimi videantur, qui si tranquillo mari navem regant, nemo eos peccare deprehendet, quod si eos vehemens ventus aut tempestas oppresserit, jam omnibus manifestò constat eorum imperitiâ & culpâ fuisse perditum (a) »..... Dùm enim leviter affectis attendunt, eos sanasse videntur, in quibus etiâ gravissimi errores nihil periculi admittunt. Et sanè cùm multò major sit levium quàm graviorum affectuum numerus, dùm delinquant Medentes aut Vulgus Medentium, id Vulgus Restitutorum latet; & *totidem sanatos, quot non occisos*, propriæ illorum generis sapientiæ numerare est. Sed desæviente tempestate & furentibus Boreis. ... Vix durare possunt imperiosius æquor..... non ipsis sunt integra lintea..... Non Dii quos iterùm pressi vocent malo.... Tunc ventis se probant debuisse ludibrium.

Tantis in Americâ malis vix obstant, quos doctorum virorum ferax Anglia informaverat, probaverat, miseratque Medici... Vix quos nascentes Orbis Novi Medicæ Scholæ legitimâ donârunt Institutione & Laureâ. Hinc & indè apparent rari

---

(a) De Priscâ Med.

sapientes tam vastis in regionibus..... Et quod ab eximiis illis Viris non nisi optimum effluit, in quorundam duntaxat gratiam potest. Sic votis inanibus pro salute publicâ superstare coguntur!

Absit verbo injuria. Nemo sanctiùs veros genuinosque Esculapii filios, colendissimos meos Collegas aut Antecessores advenerabitur unquàm, quantum ipse-met non profiteor tantum, sed & profiteri glorior.... Reformandam Orbis Novis prædico Medicinam. Sed Medicorum qui reipsâ tales, sed paucissimi sunt, hoc tantum titulo agitur res, quod quæ illorum est & quâ pollent & illustrantur Medicina optandum sit ut fiat cæterorum omnium, & utinàm non feriùs!

Primum ergò præcipuumque *Medicinæ Americanæ* vitium est, quod sæpè sæpiùs *veniat sine Medico*. Nùm mea hæc ultima verba, plerosque vestrùm, Auditores ornatissimi, memores faciunt, famosi illius quod sibi ipsi *Joannes-Jacobus Rousseau*, suo in *EMILIO*, dicterii permiserat adversus Medicos & Medicinam?.... « Medici (inquit ipse) ut *Medicinæ* patrocinentur, artis dignitatem extollunt, & in vitium Artificis quidquid accidit mali semper regerunt. Sed si ars optima, artifex

pestimus , hæc adsit , hic absit : *Veniatque sine Medico Medicina* (a).

Neminem prorsus vestrum fugit quantum famæ illud facetè dictum arripuerat & quo risu exceptum ab iis quibus Medicinam cavillari , quam subvertere faciliùs.... Cavillationem præsertim nobilitante ipsâ-met famâ auctoris , Viri illius sibi uni non dissimilis , omnium quas omnes colebat scientiarum inimici , hominum quos fugiebat amici..... Et dicendi & scribendi non nimis quàm agendi ratione nimium audacis , qui captiosis litterarum eloquentiæque illecebris eò usque devenerat , ut & *Paradoxa* quamvis , illo tamen scribente *Axiomata* viderentur.

Onequâquàm , Genevensis Civis optime ! quæ tuæ sunt , non nisi *Viri boni* audire possunt *somnia*.... sed tuum hoc somnium est , somnium & dialecticè prava. Absit tecum ex datis concludam quod sit Medicinæ sine Medico veniendum. Quid enim Ars sine exercente , quid absque professore ? quid corpus sine pectore ? quin potiùs totis faucibus exclamem : Numquàm sit vobis , obsecro , ô Cives Ame-

---

(a) Emile ou de l'Education , Tom. I.

ricani, Medicina sine Medico..... Tunc etenim, ut vestra, aut nulla esset, aut penitus damnanda. Quæ sine Medico est, exulet, proh! exulet prorsus! penitus abscindatur Ars adeò nefanda!.... flammis-que lethiferæ Scientiæ tradantur Libri!.... Sed Diî meliora piis Civibus!

Prosequor exponendo vitia quibus abundat prava illa medendi Ratio, sic generaliori modo admissa, quæ sic altis animis imperiosa radices egit, ut non nisi difficillimè queant divelli.

Nec vereor ne citrà probationis limites hæream, dùm assero quod ne minimam quidem recondat illius *Medico-Philosophiæ* scintillam quæ foret optanda. Aut enim planè Empirica, aut pravè Docta.... Ipsi nulla diætæ nec in Acutis nec in Chronicis cura. Ab *agendo* vix cessat *expectationis* prorsus nescia; dùm verò agit, numquàm simplicem in mediis, *polypharmacam* ut nulla alia magis, & quod pejus, sed necessariæ est consequentiæ, **RARO FELICEM** deprehenderis.

Hanc curationis morborum partem, quæ victûs Ratione inchoatur sæpiùs, perficitur nonnumquàm, quanti fecerint veteres Medici jam dictum.... Sed
Divino

Divino Hippocrate nemo pluris fecit, dùm innuit
 « quod necessitate coacti homines Artem Medicam
 invenerunt, eo quod oblata ægris benè valentium
 victûs Ratio nihil contulerit. Nemo enim meâ,
 inquit ipse, opinione ad Medicinam investigan-
 dam animum applicaturus fuisset, si eadem victûs
 Ratio & ægris & sanis accomodata (a) ».

Quantùm distat hodiernæ Medicinæ victûs Ra-
 tionem regendi Ratio ab eâ antiquorum ! Sed si
 Americana Praxis majoris hâc in re erroris incu-
 sanda venit, fatendum quod id præjudicii & ne-
 gligentiae mutuata sit ab ANGLIS, qui in victu
 præscribendo delinquant, non quantitate tantùm
 ciborum, sed & quantitate potûs; hoc stantes
 Aphorismo : *Dandum aliquid Consuetudini &*
Regioni. Numquàm autem voluit Aphorismi sen-
 sus ut quid nimis; nec, ut prava cum foret,
 tantùm Consuetudini daretur. Nullibì vero in Eu-
 ropâ Hippocraticis circà diatam regulis propin-
 quiores reperiundi sunt Medici quàm nostrâ in
 GALLIA. Nec majorem hujus laudis partem im-
 meritò sibi vindicat Celeberrima Facultas Pari-
 siensis. Et quidem primus ille est Medicinæ gradus

(a) Hipp. lib. de Prisc. Med.

quo posito faciliùs ad altiores usque ascenderit Ars Saluberrima , dùm *Remedia* propriè dicta adhibitura est iis casibus in quibus non sufficit sola victûs Ratio. A sapienti illâ abstinentiâ quantum boni !

Dietâ stabant præcipuè & hoc sunt verè imitandi Veteres..... Hoc primum est *Expectationis* caput , quod Medicos docuit cibi appetentiæ profectio. Initio morborum *Actione* & *moventibus* abstinebant , ne viribus Naturæ , sæpiùs in ægri salutem conspirantibus , obstarent. Non nisi evidenti indicatione à Naturâ sumptâ , *Emeticis* aut *Purgantibus* indulgebant , & frequentius absque turbis , ne malo peior fieret Medicina.... A quorum sapientiâ sic degeneravêre plurimi medicinam facientes , potiùs quàm Medici Viri , ut vix ab *agendo* & à tumultuariâ actione initio morborum sibi temperent.... Arti fidentiores quàm Naturæ , Venæ-sectionem , Emetica , Cathartica , Epispastica , ad suarum regularum normam , audacter præscribunt & superbiendo clamant , se *Crisim* facere , aut properare , quàm expectare malle. Hâc methodo toties laudatum , *citò* , *tutò* & *jucundè* medendi traditum munus , se pro dignitate tueri ac sustinere jactitant..... Sed attendant , velim ,

Crisim nimis citò promotam, non meliorem tardiùs peractâ.... Et ipso-met annuente Celso, qui prudenter addit : « id votum erat, sed ferè periculosa esse nimia & festinatio & voluptas solet (a). Æquè in utroque casu morbi *Recidiva* metuenda est. Crisi etenim imperfectæ nulla fides habenda. Et illa duntaxat *Crisis* nomine vocanda venit, quæ perfecta, quæ sancitis à Naturâ legibus non abnormis est. A præposterâ Actione fictitia nonnumquàm, larvata & personata Restitutio.... Sed nedum Sanitatis, imò sæpiùs Chronici alicujus Morbi initium meliùs audiret. Sic Febri Acutæ, sic Pleurisi præcipiti & imprudenti Actione profligatis, non rarò Hydrops aut Phtisis superveniunt. Cui etenim causæ adscriberent tot & tam frequentibus frequentiores *Chronicos* ?

Plures certè numerantur in iis Regionibus & Circumstantiis Locorum in quibus aut Acutorum difficilis Curatio, aut *festinans* nimium *Medicina* Crisum perfectioni obstitit. Cujus argumentum, & utinàm levioris momenti, videre esset in hoc Orbe ! Quæ à *Morbis* reliquuntur post Crisim *Recidivos Morbos* facere consuevisse tradit Hippo-

---

(a) Cels. lib. 3, cap. 4.

crates (a). « In morbis autem ubi alter alteri succedit, is plerumque interficit. Corpus enim ex præfenti Morbo imbecillum redditum, si alter Morbus accesserit, ex imbecillitate priùs perit, quàm alter, qui posterior accessit, morbus designat (b) ».

Inspice Convalescentes post *Agentem* & restitutos post *non Agentem*. Hinc Crisim perfectam, brevis Convalescentia; Convalescentiam brevem Sanitas perfecta excipit. Illinc Crisis imperfecta Recidivas aut parit aut minatur. Longam difficilemque à morbo Convalescentiam sequitur sic *dubia Valetudo*, ut nedùm Sanitatem adeptos, *morbum morbo mutasse* fatiùs crederes.... Dùm *Gallum Esculapio* se debere lætus profitetur ille, huic timendum est ne fiat *Libithinæ quæstus acerbæ*.

Cùm multa agere intendit & quandòque sibi *agenda fecit*, si id paucis & selectis mediis, in minoris reprehensionis vituperium incurreret illa Medicina. Sed nescit nisi multis; & ab illà quàm

(a) Aph. XII. sect. I.

(b) Lib. de Affectionibus.

finxit tot *Causarum* tam *remotiorum* quam *infantium* complexione, eruit implicatissimam illam *Methodum*, quæ propriam cuique malo *medicinam*, specialem cuique *symptomati* vellet adhibere *medelam*.

Frustrà vanùmque clamat *Philosophia*, ipso-
met *Hippocrate* dictante : « UNA EST NATURA ,
UNA EST VITA ET SANITAS ; CONSENSUS
UNUS, CONSPIRATIO UNA, CONSENTIENTIA
OMNIA (a).... » E contrà *superstitiosa* & *garrula*
sciorum doctrina narrat de *Naturis*, de *Temperamentis*, de *morbis* infinitâ *Varietate*, de
Remediorum innumerabili *supellectile*, quàm bona
mater *Natura* *specificè* tot *morbis* profligandis ob-
tulit.. fors vidit.. confirmavêre, direxêre, emen-
davêre *Ars* & *Experientia*.. *Clinica togata* &
suo modo bellica *Pharmacia*.. Et eò usque in
humani generis *perniciem* devenit res, ut dùm id
muneris sibi-met ipsis à paucissimis *Sapientiæ* filiis
impositum est, ut de *Moralibus* simul & *Phyicis*
vitæ incommodis quidquàm in dies detrahant,
stultè doctorum major numerus, in id operam
suam impendant, ut *timoribus* *timores*, *pericula*

(a) Lib. de Alim.

periculis , morbos morbis , remediis toxica , & miseriis infortunii coronidem adjiciant. *Pharmacia* enim & stoliditas & habendi cupido auctiores amplioresque vellent *Codices* ; dùm Sapiencia & Philosophia & Philanthropia emendatos , id est , ad millesimam partem imminutos.

Varia , meliùs dixerim innumerabilia quibus morbi stipantur Symptomata , Historia aut potiùs Fabula tot millium causarum cuius morbo producendo concurrentium , difficultates summas in Arte medendi arguent sanè , & argumentum præstare videbuntur Agenti , adeoque multifariis utenti Pharmacis Medicinæ.... Sed perperàm. Cum enim diversis viis diversæ causæ eodem concurrerint.... rarò rariùs diversæ veniunt *Indicationes* adimplendæ. Si verò adsint , Major est quædam quæ cæteris præstans , iis omnibus superadstat prævaletque. Nec aliter ubi de Remediis agitur , res cedit. Innumera enim licèt adhibeas aut adhibere velis , ad quædam eaque pauca & determinatæ cujusdam classis referre cogeris. *Post* quorum adhibitionem curatur Morbus.... Volo ; sed absit quod concludere velim *propter* hanc.

AB ALTIORI enim repetendum est CURA-

TIONIS CUJUSQUE PRINCIPIUM. Paulò majora
canamus, Auditores.... VIRES scilicet NATURÆ
MEDICATRICES. Sunt illæ omnibus communes
morbis & CURATIONIS *quandòque EFFICIENS*
MAGNUM, *semper autem MAXIMUM JU-*
VANS..... Alia Specifica negaturus, Unicum
agnosco. Magnum illud Specificum cujus Nominì
qui assurgere nescit, Medicinæ se natum negat,
MAXIMUM ILLUD JUVANS, NATURA EST.

Quod *Φύσις* HIPPOCRATES, *Animam*
STALHIUS, HELMONTIUS *Archæum*, *Me-*
chanismum BOERRHAVIUS, HALLERUS *Ir-*
ritabilitatem, *Vim Organicam*, *Actiōnem Glan-*
dularum & Plexus Cellularis BORDEU,
BARTHEZ *Principium Vitale*.. nuncupavêre,
divinum quid sapit, quod *annuente renuente-ve*
Arte, tantâ & in *producendis & in tollendis*
morbis præditum est Efficaciâ.... An *Nervorum*
Fluidum; an *Solidorum Stamina Compages*
& *Actio & Sympathia*; an *Fibrarum Elastici-*
tas; an *Vis Motusque Circulationis*; an Quid
in *Humoribus Electricum, Magneticum, Igneum*,
an *Æthereum*.... An Quid rectæ inter *Consti-*
tuentia Corporis Elementa Proportioni debitum,
Naturâ suâ ignotum, *Actione notissimum*, facit.

Nescio quid illud , quo dato Vivimus , quo forsàn sublato Mors insequitur , quo rectè ordinato Sanitas viget , quo perverso dantur Morbi , quo auxiliante & duce superantur morborum Cohors , dùm fit aut Reparatio deficientis , aut Coctio crudi , aut Abstractio redundantis aut noxii ?..... Hanc Naturæ Sanatricis Actionem non in Acutis solummodò observare est , sed & Chronicorum Affectuum conditio sine quâ non curantur non minùs audit.... Quid enim Hepatica , quid Splenetica dicta ?.... Nec putent sanato Hepate , etsi suis sanaretur Hepaticis , ideò reviviscere corpus. Sed volunt Œconomix animalis leges , sanato corpore in quo OMNIA CONSENTIUNT , sanari & Hepar. Quid magis stultum quàm morbo cuiquam nomen dare & dato nomine Pharmacum ?.... « Quid enim temeritate turpiùs ? Aut quid tàm temerarium tàmque indignum sapientis gravitate atque constantiâ , quàm aut falsum sentire aut quod non satis exploratè perceptum sit & cognitum sine ullâ dubitatione defendere (a) ? »

Nullum , Auditores ornatissimi , nullum ego

(a) Cic. de Nat. Deor. lib. I.

novi morbum quo posito addictum conveniat Remedium aut vulgò addicta Methodus. Ut *Specifici* enim nomine insigniri possit, *omni & soli* convenire debet.

Chimæra est ergò, Chimæra & Vigilantium somnia sunt. Si cui specialis curatio posset adaptari, certè Peripneumoniæ veræ. Venæ-sectionem dico. Sed non-Plethoricis, sed Debilibus, sed Senectuti, sed Infantia, sed Tabefactis, sed à *serosâ colluvie* Affectis quo mederetur modo? Nùm Febris *Intermittentis*, aut *Castrensis*, aut *Nosocomialis* Specificum exclusivum *Cortex Peruvianus*? Nùm nulla fuit ante *Kinam*, Februm intermittentium curatio, nequidem HIPPOCRATI *Corticis Peruviani* planè nescio concessa? Nùm potentiùs in *Septicis* remedium est, quàm in *Intermittentibus*? Nùm absque ullius noxæ metu, sive in his, sive in illis semper & ubique usurpari posset? Quid Mercurium, quid Sulphur, quid Magneticas morborum Curationes, quid Centena *infinitus* propè memorem, quæ inter nullum verè *Specificâ* præditum virtute unquàm deprehenderis! Sæpè enim, etsi curaret, qui analogo laboravit morbo, æquè sanitati aut *alterius*, aut *contrariæ*, aut *nullius* ope Medicinæ restitutum videmus...

« Magna ista , quia parvi sumus , credimus , multisque rebus , ut optimo verbo edixit *SENECA* , non ex naturâ suâ , sed ex humilitate nostrâ magnitudo est (a). »

Sanctè affirmare possum , Viri Americani , & nostris omnibus , LAUREATO HOC IN EXERCITU , & vestrum quibusdam non ignotâ experientiâ , *non unâ , sed multiplici* , sanctè , inquam , affirmare possum eâ fide quâ Virum probum , quâ Medicum decet , quod SCORBUTICOS *absque Anti-scorbuticis* curavimus ; QUARTANAS easque graves pertinaciorisque indolis *sine Cortice Peruviano* ; DYSENTERIAS *sine Simaroubâ* ; PERIPNEUMONIAS plures *sine Venæ-sectione* ; SPURIAS , PUTRIDASQUE benè multas *absque Vomitoriorum & Purgantium apparatu & noxis* ; ICTEROS *sine Sapone* ; HYDROPICOS *absque Hydragogis* sanatos nec semel dimisimus. URINÆ cesserunt non adhibitâ *Scyllâ* , non adhibitis *Diureticis*. *Sine Sennâ Rhabarbaro-ve* , postpositâ *Purgantium* familiâ , MOTA ALVUS. MALIGNITAS & quidem NERVEI GENERIS cessit non unâ vice , nec solummodò in inferioris Militiæ viris , ad-

---

(a) Quæst. Nat. Lib. III. Præf.

hibitis nec Vesicantibus, nec Antispasmodicis.
 NOVA in ANGLIA ingenuam imprimis PUELLAM,
Antispasmodicorum pondere & numero vexa-
tam, continuis quibus tunc agitabatur *Spasms*,
 nullo alio nisi *sublato sic dictorum Antispasmo-*
dicorum usu liberavimus.... Post Crises EXPEC-
 TATIONIS beneficio peractas, sæpè *nullo dato*
pharmaco, rediit cibi Appetentia, redierunt Vires,
 viguit Sanitas, perstitit. Sed nullus absque bonæ
 & propriæ Diætæ regulis servatus, dùm fui ipso-
 rum-met damno ab eâ alienati sint non-nulli.

Non tamen nullam nos omninò fecisse Medicinam
 putetis, Auditores ornatissimi. Quandòque egimus,
 sed sæpiùs ab Agendo abstinuimus.... Et cùm egi-
 mus, non nisi evidenti de causâ, & dato *Analogis-*
mo Indicationem inter & Medium. Tali Evidentiâ
 absente, tutiùs visum fuit abstinuisse ab agendo.

Et illud à posteriori Argumentum certò certius
 prævalet Argumento ab actione sumpto. Nam sa-
 natus est æger *sine medicinâ*.... Urges ! Potuisset
 etiàm & *cum medicinâ* curari.... Volo : sed in
 confesso est quod fuisset saltem *inutilis*.

Spectantis & Expectantis illius Medicinæ Ar-
 gumentum quàm longè præstat *Agentis* Argumen-

to ! Hùc enim reducitur Agentium aut Facientium probatio , ad infusum illud , si unquàm , certè in phycis rebus verbum : *Post hoc , Ergo propter hoc*. Quanto rectiùs & confidentiùs qui potest dicere : *Sine hoc sanavi , ergo & sanari sine ipso possunt*. . . . Et hâc viâ occurrit urgenti : **PROPTER HOC**. Si enim *propter hoc* , cur etiàm & **SINE HOC** ?

Medicus Agens aut qui egit , summâ auctoritate , summâque eruditione adsit , quî Actionis triumphum asserere unquàm poterit ? Nullo modo , Auditores ! Dùm dicit , **PROPTER HOC** , Opinione duntaxat stat illud proprio in negotio iudicium... Dùm dico : **SINE HOC** , certus scio.... Narrant de auditis , de probabilibus..... nos Medici à *Medendo* potiùs quàm *ab Agendo* , **VIDIMUS CRISIM** , **NATURAMQUE OMNEM** , ut ità dicam , oculis lustravimus.... Sic *non agendo* Agimus... sic nullæ præjudicatæ opinioni patrocina mur , sic nullâ obligamur. Sic cum **HIPPOCRATE** non dubitamus profiteri quod **OPTIMA MEDICINA INTERDUM sit MEDICINAM NON FACERE** (a).

Si verò talis , *Expectans* scilicet , prævaleat ;

(a) Lib. de Fract.

¶ Vidimus non semel , si multos Sanavimus , si quantum contingit hominibus , Certi sumus , hanc *Expectationem* non diligam ! non admirer ! non omni ratione , si eloquio non datur , non defendendam putem !

Vestra fuit , Collegæ amantissimi , Ratio cognoscendorum curandorumque morborum tam faustis in hoc Orbe omnibus tentata , feliciori excepta praxi , (16) , quæ meam hanc de HIPPOCRATIS Medicinæ præstantiâ præviam opinionem ampliaret , comprobaret , adornaretque. Vos nobiscum difficilem hanc Militiam respondendi , attendendi , cavendi . . . periculosæ plenum opus alex , plenam sollicitudinis & stomachi secuti estis . . . Dùm Peragrandum , Vigilandum , Laborandum *ad morbum usque* ut auxilio tot ægris essetis , Vivendum fuit ad necessitatis arbitrium . . . . . Sed vestrum vestra fecerat Humanitas. Magna laus & grata hominibus , Viros & suis caros , nec Amicorum , nec Domûs immemores , sic longè à Patriâ , tam strenuè , tam arduè , tam sanctè totos in eâ se exercere Arte & Scientiâ quæ sit tam multis Hominibus profutura !

Longiùs quàm vellem , sentio equidem , Audi-

tores , protrahitur hæc nostra Oratio. Sed suum res ipsa momentum loquitur , adeoque & benignis & æquis Adstantium auribus confidens , ad metam propero.

Petitio quædam *principii* , ut aiunt , mihi videtur Medicinæ practicæ quod fundamentum audit in Virginiâ præsertim. De Morbis & Endemicis & Specialibus Assertiones in medium proferunt. Hinc inductiones , hinc Consequentias , hinc Praxim... Planè aliâ vellem procedere Methodo. Res nedùm ut Demonstratas recipere , imò semper ut Problematicas æstimare ; nedùm *probandam* , quin potiùs *discutiendam* afferre Thesim. VENA SECANDA EST IN PERIPNEUMONIA : en Aphorismus. Sed in ejus locum cedat quæstio : *An in Peripneumoniâ vena secanda sit ?* INTERMITTENTIBUS CORTICE PERUVIANO MEDENDUM. Huic Assertioni duo substituenda sunt problemata : *Sanat-ne ? Possunt-ne absque ipso sanari ? Expedit-ne ipso mediante sanari ?*

Nec jurent in Auctoritatis , totque etiàm Medicorum observatorum verba. Ad sanæ Physicæ , Anatomix , Historiæ naturalis , Chymixque notas Leges & Trutinam *experiunto* majorem harum

Observationum partem & quàm paucis fides habenda facilè inveneris. Prolixas lego Narrationes sæpiùs incongruentium, impossibiliumque symptomatum. Tales *Fabulas* genuina renuit Pathologia. Quàm longa supersunt tædia, si *indicantium* & *indicatorum* series evolvere, si curatorios *modos* & *processus* sequi, si *mediorum* infulsam farra- ginem extricare non reformides! Dùm hæc inter media semper feliciùs quoddam audit, cæteris omnibus palmam curationis præripiens, sive *Speci- fici* titulo jampridem fuerit decoratum, sive à *Scriptore* decorandum.... Hoc curam omnem absolvisse præcipuum Narrationis scopum deprehen- des. Sed proh pudor!.... Centena dedit quamvis, non minùs præcisè novit cui Vita ægri, cui morbi Curatio debeatur, cùm nullum sit aliud in quod potiori aut saltem æquali jure non possit quadrare Encomium!

Quodcumque ostendis mihi sic incredulus odi (a).

Et sesqui-pedalibus quamvis triumphum extollas verbis, facile est ut faciam *ex Tragediâ Comædia* ut sit *iisdem omninò Versibus*. Mutato enim No- mine, de pauxillo *Nitri* etiàm dato & præscrip-

---

(a) Hor. Art. Poet.

to , & quàm sæpiùs de *Aquâ* ipsâ-met MAXIMA
 ILLA MEDICINA , ut & tu-met-ipse de *Alkali*
volatili fluore aut *Sulphuris Hepatibus* Fabulam
 narrabo.

MEDICINAM SIMPLICEM laudibus extollunt
 omnes. Hanc autem perpauci sic profitentur ! Fronti
 ne fidas , nec iis quæ dicta sunt in Colloquiis aut
 Conviviis ; ne quidem in ipsis Cathedris , dùm quæ-
 dam Auditores omnium Ordinum advocat Solem-
 nitas. Miratus es *dicentem ex Cathedrâ ; præscri-*
bentis aut apud Cives , aut in Nosocomio vesti-
 gia excipias ... Dissimilitudinem *Oratoris & Me-*
dici miraberis ! ... Non secùs ac si Concionatorem
 sacrum , post *Sermonem* de erogandâ in Pauperum
 gratiam Pecuniâ , videas ne assem quidem , actâ
 Oratione , erogantem ? Sic toties audivimus *Me-*
dicam quam dicunt *Materiem* , aut *Pharmaciam*
 professurum , dùm Inaugurali Eloquio præludit ,
 totis vocibus simplicitatis laudes proclamantem. Sic
Clinicæ Lectiones Traditurus , sic Lecturus de
Morbis Mulierum aut *Navigantium* , sic Scrip-
 turus de *Epidemiâ* , si Præfationi fides. .... Sed ,
 bone Audiror , Spectator aut Lector ... Sectiones ,
 Classés , Capita & centenas Partitiones , antequàm
 ad Individua deveniat , lustra tantùm... Mediorum
 Numerum

Numerum & Rationes pensa. Sequere in Noso-
comium.... Factum videbis *de Rhetore Polyphar-*
macopolam quem vix mentitur MEDÆA dùm
Æsoni pristinae juventuti restituendo intenta (17)

Omnia confudit, summisque immiscuit ima (a).

O utinàm confusione mixtioneque eadem cum
Threiciæ Incantatricis jusculo, forent similes &
virtute tot *Confectiones*, & de illis quibus adhi-
bentur ægrotis, quod NASO de *Æsone*, dici posset:

Pulsa fugit macies: abeunt pallorque situsque;
Abjectoque cavæ suppleantur sanguine venæ,
Membraque luxuriant (b).

Quin potiùs, cùm in præscribendo, suis utuntur
Hieroglyphicis signis, iis illud Poetæ adaptandum
venit, quod

Turpe est difficiles habere nugas,
Et stultus labor est ineptiarum.

Sed si simplicior audiret Pathologia, simplicior
etiàm foret & Therapeutica. Pathologia autem eò
intricatiores evadet, quò *proëmialibus* Medicinæ
Scientiis aut nimium aut non satis fuerit datum.

(a) Ovid. Metam. lib. VII.

(b) Ibid.

Non minora enim hîc à defectu , quàm ab excessu Scientiæ damna. Medio tutissimus ibis.

Medicina ergò Anilis potiùs quàm Adulta , quæ nunc fui juris , Populorum Civiumque injuriâ , in Orbe Novo est , vix reformanda , quin potiùs oblivioni danda.

Novæ & à novo specialique Instituto aperiendæ sunt Scholæ , in quibus de *Theoriâ quod satis est* , quod clarum & demonstratum , & *paucis doceatur....* Quod *de propriè dictâ praxi numquàm nimis*. « Non sumus quibus nihil verum esse videatur , sed ii qui omnibus veris falsa quædam adjuncta esse dicamus , tantâ similitudine , ut in iis vix insit certa judicandi & adfentiendi Nota : ex quo extitit & illud , multa esse probabilia (a) »... Si superstitio suos , & habet suos incredulitas nimia errores. Ab *Hippocrate* sumendum Exemplum & Præceptum.

Physiologiæ studium pari gressu cum Anatomiâ Humani Corporis & illâ quam *Comparativam* vocant , quæ est Brutorum Sectio , incedat. Non

---

(a) Cic. de Nat. Deor.

tam exquisita , aut pueriliter minimarum rerum curiosa à Medico requiratur. Quod ad *Vitales* , *Animales* , *Naturales* Functiones attinet probè calleat. Vim Musculorum absolutam & reciprocam , Vasorum ferentium & *referentium* Directiones , Bifurcationes noscat. Origines Nervorum , Distributiones , *Recurrentias* , Plexus *Sympathiasque* & *præsertim in Visceribus* doctus sit. Anatomix Professor , *Lymphaticorum* quos dicunt Canaliculorum non *Arterias* tantùm , sed & *referentes Venas* demonstrare aptum se gerat. Hostibus nostris hæc debemus inventa (18).... Viris de Republicâ Medicâ optimè meritis , à quibus tubarum clangor & minax Martis opus nihil nec gratitudinis nec existimationis nostræ detraxerit unquàm. Nec per Philosophiam , quæ *Cosmopolitana* est , alio modo liceret. Pax , Pax alma , Belli talibus Auspiciis incæpti & Propositum & Votum ! Pax optanda Militibus , Populisque..... Artibus , Scientiisque pax optabilior !

Chymiam cum *Historiæ naturalis* quæ *Materiam medicam* includit studio conjungo. Hujus ope Candidatus Naturam , Compositionem & relativas corporum Proprietates habebit perspectas. Indè breviori viâ & *Rara quæ non sunt Artis* & quod

ſpecialiùs ad proprium negotium pertinet conſe-
quetur Medicus.

Connexio illa quâ Naturæ *Regna* affinitatem
quamdam inter ſe habent , *Analogiæ* illæ quæ
ſenſu attingi vix poſſunt , ſed quibus alterius *Re-*
gni vicina individua invicem approximantur ,
nullo niſi philoſophico & aſſueto oculo innotefcent.

Abſit ut Chymicas Notiones à medici ſtudiî
Scholâ penitùs exulare vellem , quin protractiùs
forſàn quàm ipſi-met Chymici , Chymiæ utilitatem
medicam vindicari debere arbitrer. Quod ab ipſâ
Addendo tantùm expectant , id à *Corrigendo* , à
Subſtrahendo feliciùs expectarem. Nec enim *Tar-*
tarum ſtibiatum , nec *Terra foliata Tartari* , nec
potentiora quibus Artem medicam donavit Re-
media , tantùm in hanc Scientiam honoris rege-
rent unquàm , quantum ipſa meruit dùm *Gale-*
nicorum plærorumque *inutilitatem* , *Chymicorum*
ferè omnium *periculum* nota facit. Hujus benignâ
illuſtratus face , Inſpicio in immenſam illam Phar-
macorum Seriem quàm nimiùm patienter Patres
noſtri remediorum dixerunt Theſaurum. *Principia*
aut nulla , aut eadem in diverſis , aut diverſa in
ejuſdem Claffis Pharmaceuticæ Mediis palàm facit
Ars Pyrothechnica.

O pauper & verè pauper *Galenica Materies medica*, si ad Chymiae lydium probetur ! O pauperior forsàn *Materies medica Chymica*.... dùm ipsa-met Chymia arguit non *pauperiem* tantùm sed & *periculum*.

Interrogatâ *Œconomiâ animali*, interrogatisque ejus Legibus novit Naturam animalis Fibrae, Nervorum, Vaforum, Membranarum *Irritabilitatem*. Non fatetur tantùm, sed docet alio modo in vasis stanneis, vitreis, aut marmoreis se habere Operationes Chymicas, alio in Humano Corpore. Hæc docet impossibilitatem *Lithontriptici* ! Quî enim illæsis sensibilibus Vesicæ Membranis in ipsam lapidis duritiem tantâ efficaciâ agere posset *Specificum* ? Hæc nos verè *medica Chymia* monet quàm pauca modo chymico agant *Remedia* ! Nùm rei exemplum & egregium quidem præbent, non dissimili fortunâ, non infeliciori eventu, *Acida* aut *Alkalia*, in *Asphyxiæ* casu usurpata ? Sed citrà demonstrationis metam posuit evidentia, aliâ prorsùs quàm chymicâ agendi Ratione, vitæ superstitis peragi *Excitationem* ? Nonne *Acidis suis* Chymia Neotericorum, eosdem profligat Morbos, quos, Sæculo proximè elapso, *Aciditati* Humorum cuncta tribuens, quæ tunc Temporis obtinebat

Chymia , *Alkalinorum* ope sanaverat ? Eò scilicet & his & illis concurrentibus , non nisi *mutatâ conditione nerveâ* à quâ erat Morbus.

Chymia autem nostra Medica in id operam suam impendat , ut advigilet Pharmaciam , ne aut pugnancia inter se , aut corpori humano infensa subministret Pharmaca ; sed paucis , iisque ut selectioribus , sic efficacioribus viis tota Therapeutica illius pagina absolvenda est.

Tertius quem in quâvis vellem Facultate medicâ Professor , esset *Clinicus*. Quidquid *utriusque Pathologiæ* est , docere ipsius munus esto. Classes morborum Generaliores simpliciori methodo exponat , ad Speciales exindè ordine & vicissim venturus. Horum evidentiores tùm remotas , tùm & proximas adducat Causas. Dicat Symptomata Incrementi , Statûs , Decrementi , quorum cognitione stat *Diagnosticum*. Hæc inter optimorum à bonis , bonorum à malis , ab iis pessimorum discrimen faciat , non in *prognostici* tantùm gratiam , sed ut indicationes eruantur aut *Actionis* aut *Expectationis* . . . Probè notato quodcumque sive ad faustos , sive ad infaustos tùm Naturæ , tùm Artis conatus pertinet. Sed cum

Segnius irritent animos demissa per aures,
 Quam quæ sunt oculis subjecta fidelibus & quæ
 Ipse sibi tradit juvenis,

Præcepto, quantum fieri poterit, proximum sit Exemplum aut saltem Exemplo Præceptum. Quod ut assequantur, & id Caput rei est, postquam audierint Phylatri de Morbis Cognoscendis & Curandis dicentem ex Cathedrâ, Facientem sequantur in Nosocomium. Ut antiquior celebratissimaque Medicinæ Schola in templo Esculapii, sic vestra nullibi melius quam in Nosocomio instituenda.

Sit accuratissima in Nosocomio Academico Observatio & Historia Morborum, simplicissima autem, eoque magis *Hippocratica* Ratio curandorum. Sic felicior Professore debeat Praxis! Sic felicior quæ ab ipsius Exemplo fiet!

Sit brevissimus Præscriptionum *codex*... simplicissimæ Formulæ (19). Sed probè stabilitâ *Indicatione*, *Analogis* quibusdam vicissim uti Remediis, nullo modo abs refore arbitramur, ne horum cuipiam quid magis *Specificum* inesse putent Tyrones.

Nec ità generalioribus indulgeat præceptis Professor , ut in iis quæ Regionis aut Locorum , imò & Temporum sunt , minùs attentum se gerat. Minimam enim partem & laboris habet & honoris meretur , qui *Publicæ Valetudinis* minimè curiosus , *privatorum* tantùm Sanitati curat. Harum enim Prior Posteriori est quæ prospiciat.

Sic Professor , si singulis aut alternis mensibus , de Aëris constitutione , meteorologicis Observationibus propè stabilità , de Cibis , de Potibus , de cæteris quas *non naturales* vocant Rebus , imò & de adventitiis quæ contingere possunt *Temporum circumstantiis* inquiret ; si connexionem inter Morbos grassantes & præviam aëris conditionem explanare velit ; si præsentis conditionis peritus æstimator , hujus ope de futurâ Epidemiâ præsagium eruat & probabiles conjecturas promat in medium... Si Tabulis Nosologicis unusquisque Tyronum aut Candidatorum inscribat quotidie quidquid circa ægrum cujus observandi posteaque attendendi provincia ipsi demandabitur , acciderit..... assidue , bonâque fide , ut utilia à nocivis , ut res majoris momenti ab adjunctis aut futilibus possint discerni... Si deniquè horum omnium Observata tùm communia , tùm sibi-met ipsis propria , Condiscipulis

fuis & Magistro probanda , emendanda , corrigendaque tradat Tyronum unusquisque . . . Professor ille , ut nullus antè ipsum , non de Patriâ tantùm , sed de universâ medicâ Republicâ benè meritus audiet. Breviori viâ Discipulos informabit , quàm potuerunt unquàm , imò & apud Europæos , celebriores Scholæ.

Quæ Hygienem Therapeuticam spectant , sint Professoris illius Clinici , ut & *Rerum non naturalium* usus in statu sano , Physiologiæ Professore decet. Si etenim Physiologia illa quid suo modo *practicum* habeat , ab eâ & multò magis utilitatis nascetur.

Omnem hanc Medicinæ docendæ provinciam absolverent tres duntaxat Scholæ , omnibus fœderatis AMERICÆ Rebus-publicis dicatæ ; quarum prior *Cantabrigiæ* , *Novæ* quam vocant *Angliæ* ; altera *Philadelphicæ* , mediis Ditionibus ; *Gulielmopolitana Virginicæ* & *Australibus* magis competeret.

Advocatis in Conventum , hoc de negotio , quos quæque Respublica aptiores doctioresque Artis Magistros novit , penes ipsos sit , sic , non annuente solùmmodò , sed jubente supremo Senatu , quem CONGRESSUM vocant , qui totius Reipublicæ bono , commodis , honori invigilat , Statuta de Me-

dicinæ studio & praxi contrahere ; Libros Temporibus & Locis accommodatos scribere , aut jam scriptos & laudatos feligere , probare , commendare , sed nullos nisi dicto Philosophiæ medicinalis sigillo insignitos. Quales inter practicos reperiundi sunt ARETÆUS , CELSUS , BALLONIUS , HOLLE-RIUS , LOMMIUS , Angliæ Hippocrates magnus SYDENHAM , Romæ decus BAGLIVI , sui sæculi honos immortalis BOERRHAAVIUS.... & alteri ab ipso VAN-SWIETEN & GAUBIUS & HUX-HAM & PRINGLE , quorum hic curatione , ille descriptione morborum sic insignes ! Atro carbone proscribantur *quæcumque tam docta & inutilia inventa* , quicumque Empyrici errores Saluberrimæ Arti impedimento esse possent.

Nam *Theoriarum* aut *Panacæarum* imò magis fictitiarum abusus , qui in Eufopæ doctis Regionibus obtinet , nunquàm id periculi Civium incolumitati minari poterit , quantùm harum decima pars posset in Orbe Novo. In Antiquo occidit prior opinio , dùm nova oritur , posteriori suâ vice locum cef-sura. Sic nimiùm extensæ unius admissiõni aliæ vicissim obstant. Et ità innumeræ Opiniones abs-que Auctoritate , dùm Auctoritates perpaucissimæ quovis duntaxat Sæculo dominium obtinent.

Non ità hūc loci res ageretur. Prosperis gauderent velis errores , dūm sapiens Criticè ventis forsàn deberet ludibrium. Nec verbositate , nec multiloquio eget Medicus , sed cognitione morborum , sed remediorum cognitione ; iis enim , non verbis curantur morbi.

Penès ergò lectissimum Medicorum illorum Conventum , penès genuinos illos Apollinis filios & nepotes sit genuina Artis Statuta edicere , quæ præjudicia , quæ pravas consuetudines abrogent ; quæ Magistros Artis sui-met ipsorum juris faciant... Penès ipsos sit quidquid parvum , vile , inconcinnum , præconceptæ datum aut concessum opinioni visere denuò , corrigere , antiquare , damnare , rescindere.. Ipsa-met bona si affluant , ne effluant , intrà suos & privatos coercere limites. . . . Liberam Liberi Artem doceant , addiscant , imperent ; non rudi superstitione stupratam exercent.

Sed urget quis forsàn : nūm parentes nostros occiderunt quos sic vocare amas aniles Medici ? Eheu ! Civis bone ! Monumenta adi... Lapides ipsi loquentur. A Bostoniensium scopulosis littoribus ad *Nicotianos* usque Virginiae agros , brevitatem vitæ testantur. *Ostendunt terris vos tantum fata.* In Regionibus fanis in quibus ex probatis , Aër ,

Cibus , Potus à naturâ boni , undè brevitâs illa vitæ quæ lustrum *vix octavum* (20) superat ? Et à pessimo Regimine & à pravâ medicinæ Praxi.... Alio igitur modo tuenda , alio restituenda Sanitas.

Nûm Emendatio illa Medicinæ , Libertatis limites circumscriptura ibit ? Nulla , nec vos prorsùs fugit , nulla potest esse nisi *rationalis* Libertas. Alioquin *licentia* foret , & damnanda. Quid civilis Libertas , si præjudiciis denuò serviant ? Viliùs est certè , Americani Cives , viliùs est præjudicatæ opinionis mancipium , quàm tyrannidis. Hujus vinculis impotens & nolens premor.... Illius servitutem ni excutiam , liber esse nolo. Liber , liber sum , dic , age.... Dicant & sint.... Indiscriminatim cuivis obvio sic vitas civium negotiari permittere delirium fuit cadentis imperii... Quî possent eâdem culpâ teneri Respublicæ nascentes , PHILOSOPHIA *matre* , MARTE ipso *parente* ?

POSTULASSENT fanè Oratorem , Auditores ornatissimi , & dictorum momentum & ità solemnis dicendi occasio. Sed Observatorem morbi requirunt , Oratorem nec postulant , nec informant... Et inter ægros ægritudinesque versando , *aliorum ca-*

laminatibus proprias sibi creare molestias non indo-
docilis Medicus (a) , fat benè dixisse audit , si fat
utilia. . . . .

“ Quæ autem vidi , quæ probavi , quæ exper-
tus sum , bonâ medicâque fide edixi. Qui rectiùs
istis noverint , candidi impertiantur , candidus fa-
tebor , candidus amplectar. Quamquàm enim ab
Antiquis sim , non minùs Novos , ubi veritatem
sequuntur veneror (b) ”. Amicus PLATO , amicus
ARISTOTELES , magis amica VERITAS. Hæc nos
Veritas ad quæcumque aut abroganda aut admit-
tenda suavis impulit , jubentibus & sanctæ hu-
manitatis jure & quo Orbem Novum amore pro-
sequimur.

Dictorum monitorumque periculum faciant ,
si velint , quibus medicæ Institutionis peragenda
nobilis demandabitur cura , conscius spero non-
nisi prosperum eventum fore. O quandò dies illa
mihi affulget !

Quid enim mihi unquàm immensi hujus Orbis
Salute , Libertate , Incolumitate , Felicitate anti-
quius ? Quid mihi optatius unquàm charis Pena-

(a) Hippoc.

(b) Klein Interp. Clin. Præf.

tibus reddito , quàm audisse AMERICANOS planè
liberos , felices , incolumes , sanos , longævofque ?

Stet præcipuè , stet iterùm illud CAPITOLIUM
fulgens , triumphatifque & Libertatis hostibus &
Præjudiciorum monstribus , sic plenius possit VIR-
GINIA ferax dare jura sibi !

En mea penitus cordi infixæ ultima vota ! Quæ
si nec mea me præfagia fallant , comparatione in-
stitutâ inter factam hucusque & exindè faciendam
Medicinam , sic omnium ætatum & conditionum
animos in suâ hæc favorem eriget , ut antea AN-
GLIS *Maris & Americæ* dominium obtigerit....
Antea LUDOVICI XVI, antea nostrorum Ducum
& Militum hisce in Regionibus subrepserit obli-
vio.... Antea DECII illius , aut FABRICII ves-
tri , aut CÆSARIS , aut omnium simul ,

Cùm tot sustineat , cùm tanta negotia solus ,
Res patrias armis tutetur , moribus ornet. . . .

antea WASHINGTON, *magni illius VIRI*, ab utrius-
que Orbis memoriâ nomen excefferit , exciderit
gloria , quàm unquam sic repurgatæ , renovatæ ,
stabilitæ in humani generis bonum , Orbis Novi
Medicinæ splendor oblitescat.

F I N I S.

ANNOTATIONES.

---

(1) *PAG.* 2. Ducem illum fortissimum, &c.

Cum Gallicis Copiis hiemandum foret Gulielmopoli, Equitem DE CHASTELLUX rogaverat WASHINGTON, ut in specialem tutelam Academiae Jura & Professores reciperet. Litteratus inter Litteratos sic commissi muneris dignitatem servavit, ut licet sæpè Mæcenate usi sint, numquàm tamen nisi Amico & Socio familiariter se usos fuisse senserint. Cui ut ejus doctrinae existimationis simul & suæ amicitiae pignus darent, Diploma *Jurium Doctoris* obtulerunt. Id moris est Universitatibus Americae ut Viri præsertim de Republicâ benè meriti, *honoris* causâ, Gradibus Academicis decorentur. Sic Universitatis Cantabrigiæ (in *Massachussett* Sinu) Decreto, G. WASHINGTON DOCTOR *Jurium* NATURÆ, GENTIUM & SOCIETATIS CIVILIS renuntiatus est, 3 Aprilis 1776.

(2) *Pag.* 3. Præsidem, &c.

Dr. Johannes MADISON, Præses Academiae, Mathematicos & *naturalis Philosophiæ* (quo nomine Angli, quod *Physicam* vocamus, intelligunt) Professor. In Concione sacrâ, in Sacello Academiae habitâ, christianam fidem Physicis solùmmodò & Astronomicis Argumentis stabilire conatus est.

(3) *Pag. 3.* Antecessorem vestrum , &c.

Dr. G. WYTHE , Legum Municipalium Professor , unus
e tribus Virginiae Legislatoribus electis.

(4) *Ibid.* Indicæ Linguae Professoris , &c.

Dr. BRAKEN , Ecclesiae Gulielmopolitanae Rector , Lin-
guæ Indicæ Professor.

(5) *Pag. 4.* Ipsius Professore , &c.

Dr. Robertus ANDREWS , *Philadelphienfis* , Ecclesiae
Eboracensis in Virginiae Pastor.

(6) *Ibid.* Tu , mi BELLINI , &c.

Carolus BELLINI , *Florentinus* , Neotericarum Lin-
guarum , Gallicæ , Italæ . . . imò & ipsius-met Anglicæ
Professor. Id proprium habent , à *Magnæ Britanniae*
exemplo , Americani , quod Linguam imprimis Verna-
culam , *Grammaticè* , publicis in Scholis ubique ferè
doceantur.

(7) *Ibid.* Doctor Saluberrime , &c.

Dr. Jacobus McCLURG , Medicinæ Professor ; Scho-
larum Parisiensis , Edimburgensis , Londinensis Alumnus.

Variis

Variis & curiosis circa *Bilem* experimentis *Lutetiæ* institutis, *Londini* scripsit & edidit Tractatum cui titulus : *Experiments upon the human bile and reflections on the biliary secretion*. Jussit quod splendida bilis. LONDON, printed for T. Cadell in the Strand. 1772.

Hæc dum meditabar, Doctorem M^c.CLURG morbo gravi correptum lugendum timuerant Academia & Virginia... Vix convalescentem sibi vindicavit Philadelphiæ Ordo saluberrimus. Pergat Vir optimus quò illum fata, quò sua illum virtus, quò fama, quò gloria vocant. Quod fuit Virginie & Gulielmopolitanæ Universitati, quod instituendis in Arte Medicâ Virginienfibus futurus erat, sit Philadelphienfi Facultati, sit Pennsylvaniæ, sit totius Americæ Fœderationis Civibus !

(8) *Pag. 6.* Virtute, fortunâ gesta commemorari possit.

Nunc neminem in utroque Orbe latet trecenti fere leucas à Galliæ Americæque fœderatis Copiis peragratas fuisse, ut tùm naturâ, tùm arte circumvallatam circumtectamque urbem (Eboracum . . . . *York - Town*), & pari fermè militum numero munitam obsiderent, expugnant, quindecim dierum spatio in suam ditionem redigerent.

(9) *Pag. 8.* Hospitibus.

Dicabantur Gallorum Militum Nosocomio Majori;

Ædes Universitatis & Professorum . . . Ducibus ægrotis
aut vulneratis Academiae Præsidis ipsius-met Domus tota.

(10) *Pag. 42.* Academiae Præsidem docuerunt.

Eodem concurrunt Meteorologicae Observationes mihi
impertitæ à D^{no}. NOEL, Gallicæ Legationis ad Americanos
Chirurgo. Philadelphiae, ab initio Julii 1780,
ad finem usque anni 1782, Mercurium in Reaumuriano
Barometro, altitudinem à 27 poll. & 6 lin. ad 28 poll.
servavit; Variationibus observatis unius tantum aut al-
terius lineæ, iisque lentissimè peractis.

D^{nus}. RESTIF, Christianissimi Regis Legato olim à
Secretis mecum communicavit Observationes Meteoro-
logicas in urbe *Trenton* ad *Delaware* flumen transactas
ab initio Decembris 1779 ad initium Martii 1780. Ma-
jor, quæ, illo temporis spatio, circa altitudinem Mer-
curii acciderit variatio, ejus descensus fuit à 29 poll-
9 lin. ad 29 poll. 2 lin. 28 Decembris, furentibus
Aquilone, Tempestate & Pluviâ.

Dr. CHAUVET, Vir ut in Anatomicis præcipuè, &
Chirurgicis, sic & in omnibus quæ ad Rem medicam
pertinent versatissimus, mutatis ædibus non ità pridem,
& nondum instructâ Bibliothecâ, Observationes Meteoro-
logicas, multos per annos, Philadelphiae institutas, ad
manum, ut optassem, habere non potuit. Sed interrogato
Doctore, quid specialius, hoc in negotio, tot per annos
animadvertisset; iis quæ ipsius sunt, Octogenarii quam-

vis, ingenii celeritate & festivitate indolis, citò citiùs retulit: « Speciale aliquid observatum habeo & quidem nonnullius momenti, ni fallor. Nulla est ferè, hisce in Regionibus variatio circà altitudinem Mercurii. Nec Americæ Borealis tantùm illa est observatio. Abhinc quadraginta annis, idem observaveram in Jamaïcâ, in Anti-goâ, in benè multis Americæ Australis Insulis. Quæ sit ratio physica nescio prorsùs. Sed ità rem se habere pro certo constat. »

(11) *Pag. 44.* Militaris toga.

Quod Galli *Capote*, Angli & Americani *A soldier's great coat* vocant.

(12) *Pag. 47.* Spirituosis omnibus quæ arte peraguntur, &c.

Spiritus Vini, Orizæ, Sacchari, Frumenti, Pomorum, Mali Perfici, Ceraforum, &c. &c.

(13) *Pag. 48.* Suillam eamque magis adipatam.

Fatendum quod in Americâ longè majori teneritate donetur suilla Caro. Alioquin pernarum adeo magna copia vix posset ità impunè absumi citrà imminentis periculî metum. Sed si morbi *Cutanei*, sic frequentes, aliis etiam & diversis causis natales debeant, ipsis saltem favere, quid tali victûs consuetudine aptius?

(14) *Pag. 50. Diceret propiores.*

Exercitationis laborisque inertia , quæ in Orbe Novo obtinet , Australium Regionum , multo magis quam Borealium est. Cæteris diversitatis hujus causis annumero plures *divitiis* Optimates , pluraque Mancipia , quæ in Australibus , in *Virginiam* præsertim observare est. Si major sit *Bostoniensium* & *Connecticutensium* vigor & activitas , huc forsan non minus concurrat *moralis* & *politica* regionis conditio , quam physica cœli & Aëris natura... dum magis in ARISTOCRATIAM *Virginienfis* Politia vergat ; *Bostoniensis* & *Rhodinsulensis* in DEMOCRATIAM.

Probè animadvertendum quod in iis quæ ad militarem Fortitudinem spectant , in iis omnibus quæ communis fœderis causâ aut proposita aut promota , instituta aut peracta sunt , VIRGINIENSES & multis & præclarè gestis , toto belli decursu , sese insignes præbuerint. Tantum LIBERTATIS amor potuit !

(15) *Pag. 54. Indigenæ vitis vinum.*

Putat T. POWNALL , quod vitis Europæana non nisi difficillimè ferre possit subitas Americani cœli mutationes , timendumque monet ne uvarum acini *roratione* defluant. Cujus rorationis periculo minùs obnoxia est *uva indigena* , dum crasso suo corio munitur ; sicque auctor fatius esse dicit culturâ prosequi perfectionem vitis indigenæ , jam climati assimilatæ.

Qui plura his de rebus exoptaverint, invenient in laudato Opusculo, cui titulus : *A Topographical Description of the middle British Colonies &c. In North America. By T. Pownall, late Governor &c. LONDON, J. Almon 1776.*

Vel *Mr. Anthill's Observations on the culture of the Wine in the Transactions of the Philosophical Society at Philadelphia, vol. 2.*

(16) *Pag. 77. Collegæ amantissimi.*

M. GODDET, D. M. M. In maximo vitæ discrimine versabatur initio Veris 1781, & ineunte Autumno 1782. Utrumque morbum curandis militum morbis planè deditus contraxit.

Bernardus BORGELLA, D. M. M. Philadelphiensis Medicinæ Facultatis Doctor, & Societatis Philosophicæ Americanæ... juvenis adhuc, sed eâ quæ Medicorum virorum esse deberet, cum theoricâ tum practicâ Philosophiâ instructus.

Dr FORESTIER, D. M. M. Medicus Regis Ordinarius... Si apud Aulicos simplicem, ingenuam, felicem imprimis, ut confido, profiteatur medicinam, qualem professus est in Americâ, non possum quin aulicis valdè gratuler.

(17) *Pag. 82. Intenta.*

Undique accersitis rebus jusculum famosum parantem Medæam sic apprimè pingit Ovidius :

Interà validum posito Medicamen ahenò
 Fervet & exultat ; spumisque tumentibus albet.
 Illic *Hæmonidæ* radices valle resectas ,
 Seminaque , floresque , & succos incoquit acres ;
 Adjicit extremo lapides *Oriente* petitos ,
 Et quas *Oceani* refluxum mare lavit , arenas ;
 Addit & exceptas Lunâ pernocte pruinas ,
 Et *strigis* infames ipsis cum carnibus , alas :
 Inque virum soliti vultus mutare ferinos
 Ambigui profecta *lupi*. Nec defuit illic
 Squamea *Cinyphii* tenuis membrana *Chelydri* ;
 Vivacisque jecur *Cervi* : quibus insuper addit
 Ora caputque novem *Cornicis* sæcula passæ.
 His & mille aliis postquàm sine nomine rebus
 Propositum instruxit mortari barbara munus :
 Arenti ramo jampridè mitis *Olivæ*
 Omnia confudit , summisque immiscuit ima (a).

(18) *Pag.* 83. Hostibus nostris hæc debemus inventa , &c.

Initio anni 1780 *Londini* editurus erat & forsan edidit
Lymphaticorum Vasorum Anatomiam , Vir hâc in re
 multum , nec minus in cæteris quæ totius medicinæ sunt
 versatus , Dr SIMMONS , Societatis Medicinæ Londinensis
 tunc temporis Præses , nostræ Socius , Regii Nanceïan.
 Med. Coll. Honor. &c.

(a) *Metam.* Lib. VII.

(19) *Pag.* 87. *Simplicissimæ Formulæ.*

Militaribus Gallorum Nosocomiis in Orbe Novo Boreali addixeram COMPENDIUM PHARMACEUTICUM, *Newporti Rhodinsulensium* editum 1780, quo nullum simplicius, brevius. Tamen non *decimam* partem forsan ex *centenis* circiter quibus constabat formulis, in usum practicum advocavimus.

(20) *Pag.* 92. *Octavum vix lustrum, &c.*

In *novâ* quam dixerant *Angliâ*, si monumentorum inscriptionibus fides, constat hunc esse *medium*, ut dicunt, *terminum* vitæ in Orbe Novo Boreali. Tamen in Connecticutii montibus præsertim, inveni homines benè multos & benè multas Quadragenario, non nullos Octogesimo majores, quosdam Centesimo propiores, imò & Centesimum adeptos. Hûc sanè concurrunt Aër purior, Alimenta sana, temperans vivendi Ratio, Mores optimi, Fortunarum Dignitatumque *inter Concives* conditio magis librata, ut ità dicam, & æqualis... Ipsâ-met regionis naturâ, non minùs quàm sapienti constitutione Reipublicæ, imposita laboris necessitas. Pulchrior *Pennsylvania* oculis forsan habet quo placeat magis, melius *Connecticutium* quo cordi arrideat.

Beatus ille qui procul negotiis....

Si Virum Horatii *beatum* inveniendum habeas, quæras in Connecticutio, aut abstine.

Finis Annotationum.

